Battaefsche vrienden-spieghel

Jan Sijwertsz Kolm

bron
Jan Sijwertsz Kolm, *Battaefsche vrienden-spieghel*. Gerrit H. van Breugel, Amsterdam 1615

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/kolm001batt01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

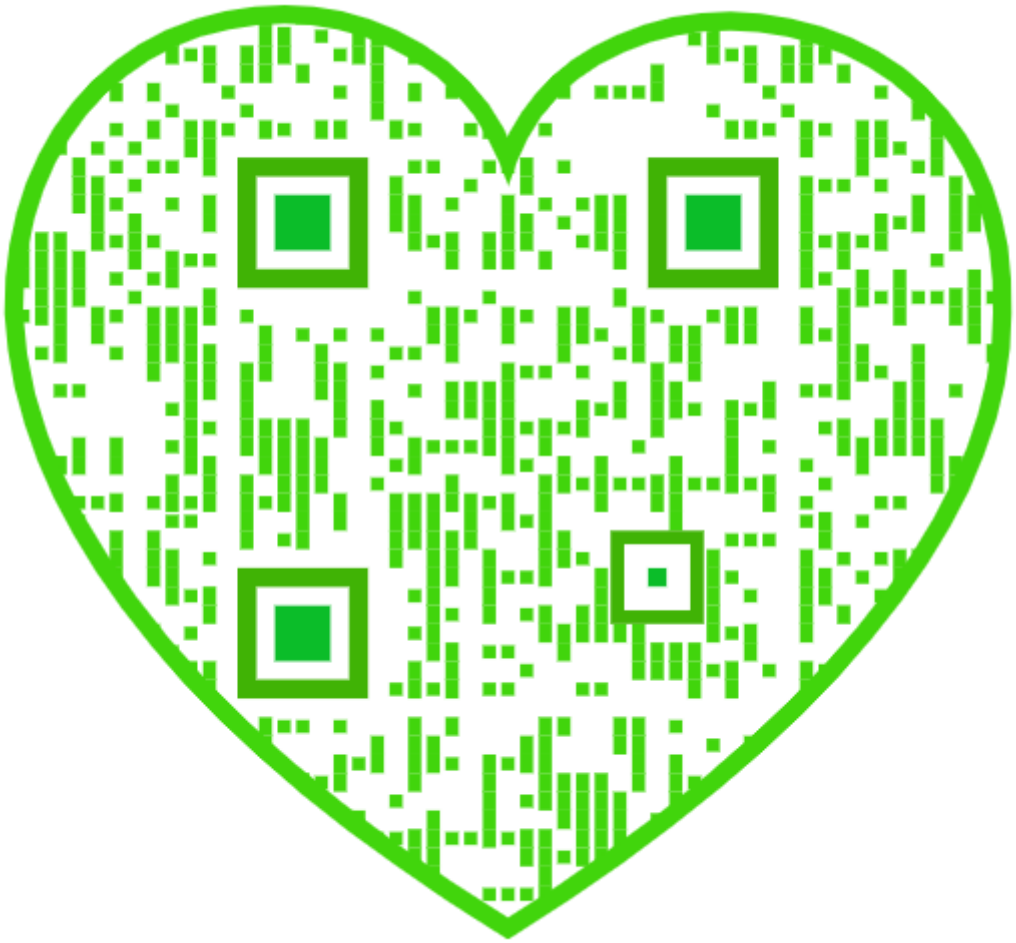

D'Edelen Erentfesten, wijsen, ende van yder gheliefden, Heer *Theodre Rodenburgh,* Ridder van d'Ordre vanden huyse van Borgonie. Mijnen hert-jonstige Heere, en Achtbaere Vrient.

N I E T sonder rechte verdiensten vverden V. E. D. toe-gheeygent, achtbaerder vvercken als dit mijn gheringh bevvarp, deur leer-giers ijver aengedronghen en Speel-wijs verthoont, V. E. D. die t'licht der Rijm-rijcke Cunste hebt, en overtreffelijck betoont: Waer van d'harten noch blyd'lijcken, vvt-schat'ren u faems glorie. Heeft my gheport, lae ghedvvonghen V. E. D. toe te eygenen dese mijne *Battaefsche Vrienden-Spieghel,* verhopende V. E. D. gunstelijck ontfangen sal t'goetvvillige spruytken mijns prickelende vlijt der Cunst-lievende bereytselen t'gheen V. E. D. vvert op-gheoffert vvt het staegh yverende Beecxken mijns on-versaede leer-lusten: En dienstelijcke buyght aen't Outaer uvvs in-gheboorne beleeftheden, ende recht-vvaerde t'loff te ghenieten der Redenrijcke Const-eyghenschap, vviens Tresoor in u bedaerde boesem huys vest, niet tvvijffelende, off mijn *Muses* teere Lootken, sal onder soo treflijcken bescherm-Heers Vleughen, vayligh-bevvandelen der spitse *Soyliste* vvegen ende niet schricken voor *Momus* berispende vvaen-weten VVenschende.

Mijn E. D. Heere:

d'Algunner V. E. D. gunt, t'gheen u gunt u hartgunstighe en dienst-vvillighe Dienaer:

Ian Sievertsen Colm.

In Amsterdam desen 1. Mey, 1615.

Tot den Cunst Lievenden Leser.

ICk was schreumigh dit wercxken, (off om met minder goetduncken te spreken, dese mijn bly-eyndende veerskens) int licht te laten comen, vermidts de recht reed'lijcke onwaerdighste acht en hun eyghen bedrijf. Maer vermits veelen my porden, beschaduw'den ick schreum, met een een gunstighe welduydingh ws bedaetde ghemoet, twelck ick van V. L. allen verwacht. Biddende alle Cunst-lievende *Battavieren* ende u ghy deught-rijcke *Amstelsche Heliconinnekens,* dat V. L ghelieft t'soetste met een wel-tierigh Byken te aesen, wt een over-gunstigh ghemoet. Soo V. l. toch heedens daeghs ontelbaere keuren genieten onses *Battaefsche* g'laurierde *Poëten*: Tis Spieghel-wijs V. l. voorghebeelt, leerende Deucht boven de lichtvaerdighe Schoonheyt te verkiesen, weder so veel overmachts t'Kints Heerscherken, in bloedighe slavernye niet toelaten, en soo verwaende heyloose Ziel-schaed'lijcke wercken daer deur aen te vanghen, en by verkeerden ijver begonnen. Aenvaert het V. l. soo danckbaerlijck ghedruckt, ghelijcket aenghenaem is gheweest alst V. l. Tonneelijck vertooghden den loff-waerden *Lavendel Camer. Wt Levender Ionst.* (Die'ck toewensch hun hartens wensch.) Soo vercrijgh ick t'geen ick verwacht.

Bemint de Waerheyt.

Sonnet.

OM t'juc van gril'ge Min, t'gevley zijns snood ontught
Wraecx toght, de argelist, de laffe aert van vrouvven,
Vervormde min in haet, een tuylingh, moord, ontrouwe,
Berading, moed'vvils-staeck, becommer, vrees, en dught

De neigings vvispel-tuer, nu grimt, dan laght, nu sught,
Bedaerde liefdes born, de vreuchde, en vveer rouvve,
De vvisselende tijts, afbeelding, recht t'aenschouvven
Heeft *Sieverts:* cloecke rym, dool-hovigh t'saem gevlught

Woort-cierlijck, en zin-rijck, sang-soete maet gedichten,
Op treffelijcke reen, so aerdiglijck gheleyt
Dat leer-giers ijver hier, zijn lemmet wel magh lighten,

Ick seyden meer, maer hy b'hoort niet te zijn gevleyt
Dus schuw ick zijne lof in vvoord-lof te bedelven,
VVaerom? vermits zijn *Musa* toont heur waerde selven.

Acuerdo Olvido.

Sonnet.
Ter Eer des Dichts.

*G*helijck een Spieghel, wart ghestelt voor yders ooghen,
Speel wijs, een Leerlijck werck, tot stichtingh, als gheschiet
Hoe t'boos opset eens vrou kan teelen swaer verdriet
Om dat d'opmerckers hun verhoeden na vermooghen

Oock recht trou vriendens plicht, ghy hier door tijts ghedooghen,
Bepeylen mooght, soo wie wetend' voordachtich siet?
Dies sy den Rijmers lof, en waerdigh oock t'gheniet
Eens eer Crans, g'lijck die wt Pegasi beeck oyt sooghen,

Hoe nutlijck ist dat sulcx den mensch wart voorghebeelt
Hoe noodigh ist dat sulcx staegh in ghedachten speelt,
Een noodich nut ist recht insiend' de suyvre klaerheyt,

Dus Lesers zijt doch niet onachtsaem, wert beweeght,
Tot Reden, u vernuft wel ernstelijck verleeght,
Niet Moom'lijck, maer alleen, in God, Bemint de Waerheyt.

Wie faelt mach keeren.

Sonnet.

*VV*Aer waere vrientschap is, besitmen niet als eyghen,
Waer twee ghevrienden zijn is alles alghemeen,
Twee zijn daer niet meer twee, maer beyd' te gader een;
En tot elckanders nut goedwillich sy haer neyghen.

Noch tijdelijcken schat, noch goud noch silvre schijven
Den eenen niet alleen den andren gund in nood,
Maer selfs zijns harten lust, Wat segh ick? Jae de dood
En mach de scheydsman niet van waere vrunden blijven:

Diet Speelwijs lust te sien, kom herwaerts en aenschouwe
Hoe dat den eenen vrient den andren helpt in rouwe
Hoe dat den eenen trou des andren hulper is.

O Nederlandsche Jeught hebt niet soo lieff vercoren,
Waerom ghy laeten soud een lieven vriend verloren
Die boven alle goed seer dierbaer is ghewis.

Ghetrou altijt.

Sonnet.

GEen dinck bepeerelt meer, in vvyde vverelts ront,
Dan deught: de deught teelt trou, de trou met deught vereenicht.
De gulde Croon beheerscht, de mensch van schant-vleck reenicht
Des yd'le schepsels clap, soms schepsels heyl vermondt,

Tot ziel-hayls achterdeel, maer trou de nutste vondt.
Als Dichter deses wercx, voorbeelt met naecte claerheyt,
Hoe nood de trou verclaert, eens, die B*emint de VVaerheyt*:
Geijvert door de deught, tot trou, in hooploosz stondt.

Weert dit F*eronia,* in heughnis Tempel hechte,
Tot terghe *Pijlades,* hy vvaerdtste vrundt berechte,
V rymer, *Mijrtis* Crans, ghy cloeck in spieghel stelt.

Den mensch, de trouwicheyt, dees *Italiaenschens* Heere:
Laselvae ziel tot schut, deugd-rijcke trou tot Eere:
Vaeck vrous onnut geraes, Ziel-dragher neder velt.

P.V.Z. Sondich is den mensch.

Sonnets:
Op Ian Syvertsoon Kolms Treur en bly-Spel.

VVIlt ghy de weyflery der looser lichter Vrouwen
Eens affgheschildert sien? soo doorsoeckt eens dit Boeck,
T'welck als een spieghel u sal klaarelijck en kloeck
Al haer lichtveerdicheydt, en valscheyt doen aenschouwen.

Die die te recht bedenckt, sal hem by sulcken houwen
Met wien dat hy ontsweeft de gramschap en de vloeck,
Des ijverighen Godts, wel die: zijn ondersoeck
Min, als d'Ervaarentheyt van anderen vertrouwen

In t'stuck van Boeldery: dat meestendeel doch gheeft,
Ellende, Ramp en smaat, waar deur men end'lingh leeft,
In jammerlijcken staat, van buyten, en van binnen

Het Lichaam en de Gheest. Veneetsche *Cinthia*,
Wat laat ghy hedensdaeghs al Susterlinghen na,
Die immers alsoo slim bedrieghen die haar Minnen.

Vervolch.

Der Vrunden waare Liefd' en Aver-oude Trouw
Is door Heer *Delio* an *Laselva* ghebleeken,
In voeghen, dat ick niet vrymoedich dar wtspreeken,
Wat dat ick voor het hooghst', of voor het grootsten houw.

De broederlijcken Jonst of boosheyt vande Vrouw,
Die verghen dorst an d'een, om d'ander te doorsteeken,
Om dat hy was ghetrouwt, o spijt! o lust tot wreeken:
Hoe haast, maar meest te laat, soo baar gy het berouw.

De schalcke *Cinthia* soo knap als sy maar hoort
De looghentijng straat-maar, van d'onghedoode Moort,
Claaght sy den Moorder an, en leyt hem valsche laghen.

O dubbelheyt deurtrapt: Wee hem die licht ghelooft,
Leest met op-merck, en vlecht een Lauwer-crans om t'hooft
Des Duytschen Rijmers, dies met eeren wel mach draghen.

G.A. in Brederode. T'kan verkeeren.

Eer-dicht.

B erst wt ghedwonghen *Nimph,*
E y gheest vlieght na *Olimph,*
M enght blom en cruyt te saem,
I uycht wt ghy snelle Faem,

N ieu clinckende gheclanck,
T ot noch toe in bedvvanck,
W orden door spits vernuft,
A l'tsaem sy onversuft,

E en Spieghel ghy ons stelt,
R echt ieder een toespelt,
H et beste van tvvee quaen,

E n der Ouden vermaen,
Y everen nae de Deucht,
T 'ontvlie*n* t'quaet als gy meucht,

I uycht Emstelsche *Cirenen,*
E n haelt een Lauren Hoet,
A lst, Myrt, en Balsem soet,
N u langhs de Aerde henen,

S peelt op u Fluyt *Silenen,*
I liades ghevaen,
V an u nu gans ontdaen,
E en loff-Liet u verleenen:

R ijcklijck met reen verciert,
T och trouvve Vrienden viert,
S oeckt altijt te verkiesen,

O ns ghy te achten ,, leert
O ock t'goet te vvachten ,, leert
N ummer laet lieft vervriesen.

I.R.

Eers Clinck-dicht.

COmt Reden-rijcke Maegt, vlecht Zeges Crans ter eeren,
Een reyn Cunst-lievent hart, die rechte Waerheyt Mint:
V wel-bespraeckte gaef, hy met Levendel bint,
Het nutste tgheen ons sticht, tis deught met vreught te leeren.

Cunst-sin-rijcke Poeet, die t'wanckelbaer verkeer en
Van d'onghestade Eeuw affschildert hier int licht,
Door een ghetrouwe vrient, die zijn vrient door vrients plicht
Ghetrouw in Lieffde is, strijdt teghen t'boos begheeren.

Dees lichte Cinthia: niet een vermomt ghelaet
Ontsteeckt de harten gh'lijck Ethna int branden staet,
Doch neemt een Delio, die d'Oogh-lust had vercoren,

Maer als t'vernoeghde hart die Courtisaen versmaet,
Meent door Leselvaes hulp te speelen sulck een daet
Dat beyd' haer leven endt. maer t'quaet doet haer selfs smooren.

Dient om beter

Mey-Liedt,

Op de Voyce: E ce Mars, &c.

REyt nu Amstelsche *Heliconinnen*
Maya Loff,
Philomela dient *Dianinnen*
t'Wilde Hoff,
Satiers *Pan* // queelt nu van
Die so soet // het Harder Pijpjen voet
Wat chieren can.
Mayas vreucht // frissche Jeucht,
Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
t'Gaet *Venus* an.

Lockende gaile diertjens u tongen
t'Al verlust,
Daer d'ontelbaer stemmetjens songe*n*
dG'liever kust,
Muses sanck // soet gheclanck,
Byde Son // *Orpheo, Helicon*
O duert soo lanck.
Mayas vreucht // frissche Jeucht,
Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer,
Deur Mins dwanck.

Luystert, hoort de *Nayadekens* woele*n*
t'Boom-rijck deur,
Alsse de bloeyende *Aura* ghevoelen
Lieve gheur,
Lenten kust // hart en lust,
Zoo ghy wilt // alst lieve Harder gilt
tLeeft ongheblust:
Mayas vreucht // frissche Jeucht
Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
Vrou *Cypre* rust.

Rust inde schoot van *Flora* coleurig
Bloemen Crans,
Roept nu *Bataefse* maegdeke*n*s keurig
Swiert ten dans,
Hebe treet // maeckt u reet
Spoet u dus, het loone*n* wert een kus
Daer wacht u weet,
Mayas vreucht // frissche Jeucht
Doet nu eer // tis *Cupidos* begheer
Die d'Liefd besteet.

PRINCE.

Soo dan Princesgens onder de Linden
d'Jeught vant Jaer
Wy aen u Poesele Caecxkens ghevinden
Wel is waer,

Port u vlijdt // gunt de tijdt
Met ghenoegh // in alder eeren voegh,
Dus t'recht belijdt,
Mayas vreucht // frissche Jeucht
Doet nu eer // tis Cupidos begheer
O soete strijdt

EYNDE.
Anno 1615. Bemint de waerheyt.

d'Inhout des Spels.

VVY sullen V. L. de spit-sinnighe lust-grendels doen openen, ende met desen wacker maken, int cort verhalen d'gront ende Inhout onses Trage Comedie.

d'Veneetiaensche *Cinthia,* alle andere treflijcke Pack-draghers van't dolereuse Min-ampt, afgeschaft hebbende: Behalven *Delio,* die sy svvoer alleen ghetrou deur de Liefd te beyden, dit druct de vervvonnen Françoys, vviens aenvangh al te vvoest en ijdel scheen.

Nae seker tijt van Iaren versleten vvas, de spaer-vvaerde tijt tusschen den Ridder *Delio,* met de *Courtisaene,* doen geschat d'eenighe *Phoenix* der Italianen, zijn de voorst' der *Signorye* vvt jammer bevveeght, hebbent deur vvijs en deftich beleyt, soo vvijt ghebracht, dat *Delio* verghetende d'lichtvaerdighe schoonheyt, Zijn trou wet'lijck overgeeft aen een van staets ghelijck, Machtighe Princesse tot *Veneetia. Laselua* brandende Mins prickelinghen, leeft in svvaere passie. *Cinthia* deur t'Gherucht hoorend' dat *Delio* heur verlaten heeft, verandert heur veurighe gheneghentheyden in een dood'lijcken haet, soeckt deur zijn besten Vrient *Laselva: Delio* te vermoorden, t'vvelck hy, al te vart in blinde slaverny vervvonnen zijnde, heur be-belooft, en aen-neemt. Hier strijt Vrients plicht, en der Vrouvven lieffde te samen, eyndelingh ten goeden beleyt is den *Laselva* tot zijn beminde *Delio* ghegaen, hem veyn-

sende te vertrecken, vvert beticht van ander svvaerheden, vvt beroeren zijns vvesens, gheeft den Godloosen eysch der vrouvven te kennen.

Sy besluyten t'zijnen besten een valsche Camp, en laeten t'Gerucht svveyen oft also geschiet vvaer. *Laselua* comt bedect binnen: *Delio* heym'lijck vertrect. *Cinthia* niet anders vvetent als t'volbrochte feyt, merckende der Veneetianen ghelijck bedroeven, gaetet heym'lick aenbrenghen, ende doet *Laselva* t'haren huyse ontbieden, en vanghen. Hy siende deur de Vrou nu opt hooghst' soo schelms verraden te zijn, kent door vvee-moen schult, en vvert ter doot veroordeelt, maer door *Delio* verlost.

Biddende den Eersamen toehoorder ons Cunst-lievent voorstel ten goeden op te nemen, t'gheen leer'lijck leert. de eerst-tuylende Minne, soo veel overmachts niet te vergunnen, en soo vervvaent de verganckelijcke schoonheyt der glorieusen verderflicken toe-val, boven de Deucht te-laten heerschen, maer volghen ons Regeltjen daerop gesteldt:

Leert van twee quaen te kiesen t'best,
Het swaerst sal t'meest doch weghen t'lest.

Biddende V. L. vergunt ons dyn ijverigh op-mercken, gherechte lust tot her-kauvvingh der gheduyde Reden, snoert u ijdeltuytighe Exter-tongetjens, die dick op alle mercten vvt-munten, datje van dier mis-noeghen gheen vroeghe lootingh cryght. Nu hier *VVt Levender Ionste,* VVy beghinnen

EYNDE.

Bemint de waerheyt.

Personagien van dese Trage-Comedie.

Cinthia verlieft op Delio, ende haet Laselva.
Dondalfado, Een Edelman vvt Hispaenien.
Laselva een Frans Edelman verlieft op Cinthia.
Mesisterna, een Dienaer van Delio.
Delio, een Veneetiaens Adel, versot op de lichte schoonheyt van Cinthia.
Sargeant Mayoor over de gaerde ofte Wacht
Signoor Rodrigo, een der voorste vande Signorie.
Sr. Anthonio, Edelman tot Veneetia.
De Cameniere van Cinthia.
Laurentia, een jonghe Ioffer trouwende aen Delio.
Den ouden Rijchaert, Rechter tot Veneetia.
Den Knecht van Sr. Rodrigo.
T'gherucht, ofte Maer-vercondinghe.
Sr. Mariole del Poette.
Thoren-Wachter opt Palleys.
Den waert daer Delio comt ter Herberghe.

Eynde der Parsonagien.

Eerste Handeling

Eerste Wtcoemste.

Cinthia verhandelt door't in-beelden des drooms, als off heur Lieff Delio met gheveynsde Min, de vvaerdy al te hooch voor vvijl, te ghenieten socht.

Cinthia:
ISt waenweets ijver ijdel schim en schaeu gelijck
De licht verdreven vvint, al mijn versturven Rijck
Ist proeff van trouheyts trou, ist lockraen Ziels ghevveten,
VVaer toe dan hartloos vvicht soo veel onnuts versleten?
Ist maer de Ruyv'ste schets, ontvvarps onsekerheyt
Heb ick daerop mijn heyls verkiesingh opgheheyt?
Te vry opt schoon vermomt van sants verstoven gronden

So bont noyt bondigh vvoort vvt sulcke achtbaer monde*n*
So vvist noyt vvissens recht, t'gheen hart en Ziel besat
En gaft al over aen mijn vvtghekeurde schat,
Die kiesse schoon-siect niet volcomen groote prachten:
VVt onverstant gedreijcht, t'onwis voor vvis te achten.
Hier gouverneert de keur, dats s'Werelts vvel-gemaect
VVt-mutichst die by dien vervvisselingh versaect,
Al and're daer het Hoffs oncing'lingh by cost baren
De valsche achterclap in groene *Lentens* Iaren.

Maer hoe ict put te diep, en laster over t'recht
Beschuldigh in mijn gheest de aldertrouste knecht
De grootsheyt van zijn staet, sal nemmermeer gedoogen
Siende de branden vvt s'harts booden door de ooghen
Isser te vinden treck off teecken sonder schijn.

Delio. Sult ghy mijn den rechten Bruyd'gom zijn?
Isser te vasten sterckt uyt Lieffden roem te bouvven,
Mach *Venus* Ionghen Soon *Venetia* vertrouwen
De Seignorie van hoogh Adeldom te bet,
Waer min Cunst-minnigh sal't vermoghen sonder Wet
Groot-maken, en voor sulcx zijn Altaren te vvyen,
VVt natuers eyghen ghift die by de Prophecyen
Italia te lot gheviel, en machtigh hout.

Ghelijckmen op den toets t'al-lievent roode gout
t'Vermeerster Cruyt, bedrochs na nichte claer doet proeven
Vermoet ick deur de Goon. My niet sy tot behoeven
Na dien ick recht bedenck vvat suycker-soete reen
VVat Roose-lippen Dou, bevende met ghevveen
VVt diepe suchten die t'gants inghevvant ontroerden:
En als ghelijck verbaest stock-stil de reden snoerden,
Ver opghetoghen boven alle gheesten g'loor:
Opt Diamanten vvelf des hooghe Hemels Choor.
VVaerop mijn werelts Prins tracht over hooch ten top
Des branden *Ethnas,* veur een Lieff te vlieghen op.

Betichte dartelheytjens vvaer zijn nu vervloghen,
T'beroersel schrael en damp der sinnen opghetoghen?
De schrick vvensch des onforms verwaende setels-trap
Om vals vveer-spoockery, heel sonder eyghenschap
VVt vvaere vindingh dat noch achterclap sou bijnen,
Doet ghy ô heyle Deucht te niet, en overschijnen
t'Al-suyver licht, g'lijckt root des Tytons Poesle vrou,
Nyp-oogigh, biet heur strael, die sy te noode sou
Versluymren, en de smoock der Christalijne hoven,
Met lieffelijcke sprengh natuerlijck nat bestoven,
Deurviert het blicker-starretgen uyt d'Oosten root
En licht het blauvve cleet van d'Aertse vvyde Cloot.
Cinthia: Arm, nut dienst den Hemel biet u gaven,
Veneetiaensche Perl, u vvaerde gheest te laven

Met troost, en vvanhoopt doch nu geenichsins, de man
Is van u levent doot, en eeuvvigh inden ban
Die d'aldersvvaerst is grootst, Ia levent-loose schricken.

Dondalf.
Nau tvveemael oogenblicx saeghdy daer heden blicken
Aurora, ons vry vvis bodinne uyt-ghespeurt,
Diet bruyn nacht-hanghsel neven d'Horisont verscheurt,
En openbaert ons t'licht, Sons reyse is voor handen:
Madamma: vvat voor-over dringhent fel van branden
Iaecht u dus eenigh met de krieck van kennich licht
Nae buyten, om u vrients of vriendelijck ghesicht
Vant clinckent overtolgh.

Cinthia
V grootst van niet voldoe*n* mijn eergiers plicht te boete*n*
Noch t'snijdigh vvoort met geen vveer-coosery versoeten
Vertreckt ons Ridder

Dondalf.
Hoe veeren tis mijn sin
Hoe? vvast gheen *Cortisaen* en by verstant, gheen Min
En dvvongh soo trotsen Maecht op dees onveyle vveghen
Me Vrouvve: Alles tot u dienstbaerheyt gheneghen
Ghedooght dan schoone dat ick u verselschap doe.

Cinthia
Verschoont mijn teedre Ieucht, licht quaemt my niet ten goe
Stoutmoedich Ridder, breect u Godloos straf betichten
Die hier uyt vveemoed comt zijn droefheyt te verlichten
Van sulcx soo zijnt ghetuygh den Hemel vvijt ontspant
Met tintel-loov'ren so ontelbaer omgherant,
Rechts tuygers van mijn Ziels oorsaken, dus gy Heeren
Vertrect.

Laselva.
Tis heylich dat u Godheyt soect te eeren,
Vermoghen hemels Licht sent my een vvisse kunt,
De toetster mijns ghemoets, oft rechtlijck is ghemunt
Op sterffelijcke ons ghemeen gheboren staten,
So is my dit ghesicht nau menschlijck om verlaten
Ha! g'luckigh zijt ghy Helt die sulcken bral, Ia roos,
T'hart recht vervvonnen hebt, de minste gunst altoos
Diaeninne vvaerdy anders vry ghesint, Ick achtse

Gheen Aertse Vrou. Verhuyst Goddin belachtse,
Die Sotlijck nae een Rijck hun alte-hoogh verspien:
VVy die onvvaerdich zijn u zolen nae te sien,
Goddinne vvijs.

Dondalf.
Hoe ist mijn Heer ghevalligheden?
En d'glorie trappen zijn al lichter te betreden
Als ghy t'stuck aenneemt *Cinthiana* is dies vvaert
De Laure Crans van't schoon.

Laselva.
Iae schoonste vander Aert:
Dondalfado t'gheen ghy misschien hier laect, der Vrouwen
VVtbindighe vvaerdy, verkiest die vry te houwen,
Ick gh'looft volcomen.

Dondalf.
Nou, vvy laetent daer te neer,
Ghy lastert menich, off verheft dees veel te seer,
Die van een laghen stam in cleynheyt is gheboren,
d'Italiaensche Edelheydt verspoghen t'hooren
En gans tot niet ghedruct.

Laselva.
Ioffrouwe die het halff benevelt Wout
VVt gratie crachten van de schoone ooghen hout,
Deurglinstert vvelcx opclaerde goude frisheyts vieren,
Doet t'Meys ghevoghelt dus eenstemmigh tierelieren,
In s'Hemels eer.

Cinthia
Ick bid. Laet my doch sonder moeyen
Trect nae u beter nut: t'hart sal *In Lieffde Bloeyen,*
Versmaet u minder dus met spotternijen niet.

Laselva.
So straft den Hemel my met d'aldersvvaerst verdriet.
Ay! Laura; saeghdy in de onghemeene vlammen,
Ghy sout om vrij versoeck u aldus niet vergrammen.
Neen gy Princesge blijft in vreen, u sin volmaect
heb ick in g'luckigh uer ong'luck des Vrous geraect
Versacht den Hemel met vvaerteeckens van mijn nooden

Dondalf.
VVat averechtse buy is met ons hier ghevlooden?
Ist bitsigh strijden: Nau een halver stont gheleen
So daetlijck zijn vvy van *Sant Marco* affghetreen,
Ghevinden vvonder.

Laselva.
Dan Voochdes als vry Goddinne
Son, Phenix, Perl bemint opt hoochste van mijn sinne
Vermits ghy vveyg'rich ongheleghentheyt stelt voor
Steur ick t'vergroenen by u lieve sinnen Choor
Om duysent saken niet: Siende u als t'onvreden
Biddende hooghste mijns vrij-porringh sonder reden
Ten goeden op-neemt, en voorspoedich sy u reijs,
t'Goet-duydich hart is t'lest ick voor een glorie eijs,
Een heusse afscheyt van u veylichlijck te laten.

In.

Dondalf
Praetighe hoovaerd' dit trotseert ons vvtter-maten,
VVelcx vvervvechs evel heeft u dus t'ontij ghehaelt?
Ghy't een de vveytste Eel, met grimmer oogh bestraelt
En breect meer aenspraecx die ghy van soo vvelgeachten
Int minst niet vvaerdich zijt, genieten, noch te vvachten
De cleynste diensten om u dvvarsse stuere vlaech.

Cinthia
V onghereghelt fel en snijdich my een plaech,
Behoet my *Palladi,* om danck en eers volharden
My t'minste niet en creun, al mocht t'jongh harte warden
Gheley-strict deur een quae beroemer sonder daet:
Daer ijeders tijt in vrient en vijandy bestaet.
Dondalfado! vvat oorsaect u spijt inghebeten?

Dondalf
Onsalighe! vvaer toe, is veel onnuts versleten?
Ghy sprockelt my u grimmich heden aenden dans:
En bietse bitsich vvt, dartele Vrou; nochtans,
Sal't u ten grootsten niet ghelucken, by u vvaenen:
Off ghy't beguychelt vol-ghecropte bolle traenen
Tis var van t'beste by die rechte VVaerheyt Mint,
Soo ick vvt Cranckheyt deur de Passie als ontsint
Gedvvongen ben ter forts. En of ghy nu most smaken
Een saemich deur ghevvelt, de straffen der oorsaken:
Nijdighe Vijandin van mijn gheboorten heijl,
Vaerdicht u my ter vvil: De Paden zijn soo veijl,
Voor Dondalfado. Om u trots in smaet te keeren.

Cinthia
Sout ghy u groots geslacht schantvleckich dus onteeren
Seght vvrevelmoedich stout onvoelich mensch indien
Traen-tochten breken t'hart, siet met ghebooghen knien
V nedrighe Slavin: ootmoedich u ghevallen
Dat ghy deur t'onrecht niet het recht doet overstallen
So oyt u hart aen my versocht de vvaere deucht.

Dondalf.
Ha! duysentmael te veel verbrande lichte Ieucht,
Dit sult ghy noch opt ent met vvreetheyt wreet beclagen
Licht aerdich vaerdich om onvvaerdigh vvelbehagen
Te siften op u zy uyt soo veel slaverny
Ha! Tijran, noyt had naem, hart-vvillich om de vry
Gheboren, so met vals bebloemde blauwe leughen
Te leyden onder t'vast ghevvelt van hun vermeughen,
Daer zijnde al te diep verhuyst u lichte Min
So Godloos en vervloecct.

Cinthia
D'vvijl opghesteghen sin
Dus brandich metter ijl stijcht boven vvijsheyts vveghen,
Soo rammelt henen.

Dondalf.
Mo! vvat drommel hebjer teghen
Ist onvvaer? biste proy veel lichter als d'ontrou,
Dondalfado breect aff, de vvinst verlies gy nou
Teghen u onghevoel, mijn gramme geest te steuren
Ghedenct ons *Cinthia:* Loopt u t'leyt ront te veuren.

Mesister
Maer hoe mijn Heer, en zijt ghy nergens by geval?

Cinthia
Die ruste mist, mist zijn tijts Lenten tier en al.

Mesister
K'en weet waer soecken of hier vvel te pas te blijven,
Heer *Delio.*

Cinthia
Mijn knaep, vvat oorsaect u bedrijven?
Ghy dus beteutelt suff verbaest zijt hier ghepaelt

Mesister
Ick ben van *Delio* den Ridder affghedvvaelt,
VViens voorneem vvas na t'wilt te porren inden morgen
Nu mist hy d'hont, en ick stae vast in duysent sorgen
Ay Ioffrou heb gy oock vernomen soo een Heer?

Cinthia
Onnoosle treurt niet: Al jou best as man tijt vveer

Nae Duyn-kant op ick sal de hont hier voor u hoeden.

Mesister
Vont hy my sonder d'Hont, dat nam hy niet ten goeden
Ick vveet vvat dencken.

Cinthia
Seght u grootste Prins hoe dat
Een Dochter hem ten dienst de Winde heeft ghevat:
Siet ghy flucx ijligh om, hier sult ghy ons tsaem vinden.

Mesister
Tis sulcken vvilden schelm. Ay laet hem niet ontbinde*n*
Ay Iuffrouw vvat ick denck, gy scheert me byde kant,

Cinthia
Ach vvist gy t'recht geheym. O kinderlijck verstant
Zijt seker, doet my t'snoer, hier sal ick duldich beyden.

Mesister
Raetsaem Princesse laet u gunst en lieffde leyden
En hout t'bint vast doch vvel ghesloten aen ons biest.

Cinthia
K'looff twee*n* vvaerdy by dien't van mijnder ha*n*t verliest
Gau om dan.

Mesister
VVel.

Cinthia
Ach leyt! hiers nu vvs Heers gevange*n*
Die hout u spraeckloos Dier, deur ijverich verlanghen
Om comen tot de vvensch, die my soo dick ontbrack
Nu speelt my inden sin vvat daer de Dienaer sprack
Onvvetent vvt een vrees, t'vertroude te bevvissen,
Dat gunst en Lieffde my leyden vvou sonder missen
Aen vverrelts over-rijcx, rijcken, van vvaerde Eer,
Hoe toeft u blinde vvoort opt middel open zeer?
Mijns harts, juyst met ghemete maet vvel effen,
En quam ons by gheval bey *Delio* te treffen,
Vervvondert zijnde hoe ick aent viervoet gheraeck,
Siet zijn Slavinne vviens ooghscheelen ick bevvaeck,
VViens schreden ick beperck deur sorgh van leyt verliesen
Deur liefd' ghebiet my nummer ander te verkiesen
Niet min ô glorie Son voldoet hy t'eel-harts plicht,
Hoogh *Phoebe!* zijt mijn tuygh, vviens stralent aengesicht
De VVerelt overschrijt, nu zijt met sachte banden
Ghy brandent hart ghesust, duyct onder sulcke handen
Stom Dier, die u Heers g'Laurierde vvensch, Ia dat
Mijn menschelijcke gheest yets Helicons besat,

Op d'hooch *Olimp* verbraeft, had Setel en vvoonstede,
Daer vvaert gy voocht so flucx mijn Ridder va*n* nu heden.

t'Ghepeys, som druck, som vreucht, breect sluymering en scheurt
Slaeps naere droomen, quict mijn harte, of zijn beurt
Vant gult gheluck verviel, nae trouvve dienst bereijcken:
Soo merckelijck beset met t'aldervviste teijcken.

Liedeken:
Op de Stem,
De Tiereliere dart'le Diere, &c.

VVT Levendighe Ionst en glorie
Sal mijn Ziel,
t'Rijck nummer vlucht en van Memorie
Oft gheviel:
Van d'Hooghsten Heyligh, deur ghevoegh
Te verbannen al t'verniel
Dat mijn Zieltgen loegh.

Blosende *Titons*-schoone *Goddinne*
Chiert nu d'Eer,
Leystarrigh: kunt soo veel diensten winnen
Als mijn Heer.
Nu harwaerts komt begroet en soet:
V deurvrolijct Licht stuert neer
Daer hy boeten moet.

Italiaensche voorste der Helden,
Die mijn Hart
Doet, u vermoghen wondren spelden
En soo vart:
Deur opghetoghen, vreuchden van
t'Aldergroenste wt de smart
Dat verjeuchden kan.

Prins, die my gantz verwonnen, voorbeelde
Hoe nae druck:
Lichtelijck viert een voncxken van weelde
Heyligh Luck,
Comt op ghy vint verslaghen, Ach!
Mijn hart, Liefds rooff en pluck
Soo't u haghen mach.

Delio roept van binnen.

Hoe *Mesister na* hou.

Cinthia

Daer roert een *Nectar* mont.
T'is *Delio*: mijn Lieff, nu soect hy nae zijn Hont
Vrou *Cipria,* gheleyt hem hervvaerts.

Delio.

Dat u t'plaghen
Allecto slae, t'greetichste nu vant jaghen
Is met de moeyt lief-lecker Wildt ontreen
Mijn soete Ernst. Daer's hoop van Adel heen,
Voor ons, de buyt int haper-vlecht te stroopen.

Cinthia

Vermerct de kuntschap, en de oude deucht haer oopen
Mijn stomme biest. V Heer.

Delio.

O Baeck mijns Ziel!
De Aerde sy te heyl, g'luck-salich dat gheviel
Gheloutert licht, dat ick u onvermoede claerheyt,
Sie met de Brack: belast soo vast Bemint de Waerheyt.
Tot vvelstant die'ck me Vrou noch niet vergolden heb.
Soo dubbel-voudich gh'lijck ick daed'lijck onderschep
Dat u deuchtrijcke ziel t'schoo*n*waerdich comt verschoone*n*
Met moeyelijck belet, t'staet bondich te beloonen:
My: vvaerde duysent schoon. My: *Florentijnsche* Ceur,
Creteensche-Minos Kint. Var gaet ghy t'Ray-spel veur
Der *Thehens* roe*m*baer vvijs, t'cunst-Ioffer-Choor *t'Atheene*
Passeert de Griecxsche Star, de vvijt-vermaert *Heleene,*
Prapiteeles, V Rijck g'laurierde niet en heeft
VVtdruckelijck dat Keurich in mijn schoonste leeft
Napolitaensche. Laet u vvijt-beroepen speelen,
Hier's een *Diaensche* Nymph, besitster aller deelen
Ver boven. Hoe comt lieve vvaerde Maecht?
Dat ghy verbaest stock-stil u t'Roose bloos ontjaecht.
Van t'hooch Tonneel der bly coleurde schoone kaecken
VVaer zijnd' *Natuera* sou haer Cunst daerby volmaecken
Opt Christalijn ghevvelff der Goden vvoon-stadt daer
In *Iupijns* Zaelen heeft den *Mulciber.* Soo claer
Ghedreven t'lief ghestrengh des Moeders aller dinghen

Gedreven t'lief gestreng des Moeders aller dinghen,
Voor ons t'vry soet gevvelt vvtduydelijck doen singen,
VV d'open Hemel deur een dichte gulden Dou.
Hebe vervolchse die bevvaertse int ghebou.
Voort borgers ampt die met Vrou *Venus* eens verdragen,
VViens soete sachte dienst is vol met oorloff dagen
Mijn *Cinthiana* vvict met neer-gevveynt gesicht,
VVat druck de teedre geest, Ay schoone onderricht
V trouvve Lieff.

Cinthia
Niets Heer, t'zijn verssche beuselinghen
VVroegende, die t'gemoet met nieue vvvvont bespringen

Delio.
Hoe dat, van vvien?

Cinthia
T'vvas *Dondalfado* die my juyst
Bejeghent heeft met lasterlijcke reen becruyst,
Vant oude stuck, beroerde door gevveldich schijnen
En dreygementen groff: mijn harte vol van pijnen
Onsette my de komst vvs Dienaers lief vvel drae,
Doch niet verhoopt.

Delio.
t'Beroert my als u schae.
Lieve Goddin rust neer, en stilt vveemoedich duchten
Met vveynich loffs. *Cypres* vvtstroyt hy sulcke Vruchten
Die smooren ondert blat van elck misprijsent feyt,

Wt.

VViens dolle moet voor vvt den Lootsman *Charon* beyt
Van over langh.

Mesister
Mijn Heer, Amy! ick ben verslaghen,
En moed' gherent.

Delio.
T'vvas nau, hoe tLicht vvs oogen sagen
Recht vvulpse bengel diet met tuylery vermalt.

Cinthia
Verschoont my Heer.

Delio.
Mijn lief, flucx brengtse int gestalt
En vvacht u naermaels: Tis een dartelheen der boeven.

Cinthia
T'verliesen van dit biest mijn harte doet bedroeven
Hoe vvillich buych ick ondert Slaefs verlegen vverck
V hoederin te zijn: Al vvaerdy my te sterck
VVt oorsaeck also lang u dese handen binden

VVast arme hart gerust mijn vverrelts Prins te vinden
Lieve *Delio.* Ay! mijn Vorstelijcke min,
Svvaermoedich teutert my beroerich inde sin
VVt droo*m* verschenen, dat my d'le ster nacht liet vvaken
En dreef my veur de crieck, des daegs buyten de daken
Veneetia. Al murmurerent droef en gram,
Hoe dat een spiere vvitte Tortel-duyf my nam
De schoone Valck, rechts so ick hem in rechte vveelde
Had aengevvent, die lockse vvijs de proy ontstreelde,
En voerden bints-vvijs op heur hooge vaste slach,
Flucx vvakent hiel my niet: Aensiende nacht noch dach,
Heb reuckloos half ontvveyt, my op den tril begeven.
Dickvvils herhalent so vast inden sin gevvreven,
Moedighe Ridder ghy zijt d'Valck.

Delio.
Soo niet me Vrou.
T'vvas Eereloos. ho! Neen die bind' ick aen mijn trou.
So niet mijn harts Altaer, vlam-yvrich zydy binnen
Der Zielen beeltenis, om Eeuvvigh te beminnen:
En rijck-lijck dat u mocht ontbreken schoon *Diaen.*
Neemt dubbel over dat opt braefste mach bestaen
Tis al voor mijn Vriendin, en vvilt gheslacht gebeden
Na-maechschap dienen, deur liefs yverige reden:
Dat ghy mocht vvarden mijn gevvenschte Bruyt in pracht
Van volle heerlijckheyt, by t'groote Hoff geacht,
Dat vvaer mijn keur, vvel reyne Keur-vorstin der Aerden
Wien quamer die het lot, vvs mogents sou vervvaerden.
Neen *Cinthiana.* Droomt ghenoechlijck onbevreest,
Verbant die fantasy, en lusteloose gheest,
De Ridder is voor u, verginct vvt u betuygen
Dit tuycht mijn ziel dat voor de grimmer vvetten buygen
Ons Hemel vvaert gesin, noot-baken tot den plant
Vergelden naecte dienst, var buyten ons verstant.

Cinthia
Geen af-zijn koelt de vla*m*, die g'rechtlijc liefd va*n* harten

Delio.
Diet spreec-vvoort eerst mael va*n*t vvtborteldent vvel darte*n*
t'Quam noyt in vaste reen, oft vvaere deucht ghelijck.

Cinthia

Nummer ghevalt my vreucht, ten schiede ons tot rijck
Cloeckmoedich Helt, de borst tuycht alles goets u voren,
Hier is u trou Slavin tot sulcke dienst gheboren
Die nummer climt soo braef, off eelder zydy vvaert
VVt voordienst, dats een overtreffelijcker Aert,
Groot-makend' u beruchte Ridderlijcke daden
De armen dieder noyt met ijdel Hoffs ghevvaghen
Alleen gherusten.

Delio.

Dees, connen dan soo veel meer,
De Ridderschap ter zy. Vrou *Venus* soete leer,
Met meerder rust Goddin afplucken, Iae ghenieten
Soo'n rijc-gevvenschte Born, wiens Christal ooge*n* vlieten
Op mijn verdorde Borst, laeft. Nutlijck so veel goets
So t'goedich volcht, nu by gheval vvat soets
Verstarct de svvackheyt, die van t'blye licht versteect,
Vol bange suchten bangh, dat hart en Palme breect,
Iae mortelt nae ghevvisse duysent varsse vreesen,
Dit can u heylsaem licht aff breken en gheneesen:
Ay! *Cinthia,* een ooghs-opslach Cruel Goddin.
En meuchdy vvt mijn hart noch vol-ghecropte sin
VVat dienstighe Goddin ghelieft ons hier te Landen?
Rechts als de brandent *Sol,* schuyft boven d'Aertse randen
Zijn crachtich Hooft, dees vvech verdeelt ons van
t'Meer bruysigh dor, en leyt ons ginder an
t'Lief-luchtich groen: daervoor vvel ontelbaere tonghen
Met hulp des Nachtegaels, den blijen *Echo* songhen,
Treen vvy daer naeder.

Cinthia

Dat u t'dicht ghebreydelt sprack:
Lief *Delio*: t'quam my voor in drooms ancxt yets ontbrac
Mijn vverrelts Prins, vvaer wt verstomt gy vvreede clippe*n*
Her-haelt t'gheswalmt, die put wt dees besturve lippen:
Eer t'morghen-root u heeft bevochtichticht met de geur.

Delio.

Daer's overtuych mijn lief, reden seght my vvaer deur,
Daer hecht gee*n* ongeloof, noch vvantrou ae*n* mijn cleeden
Hier heerscht geen jalousie: die vvil ick overschreeden,

Vertrout soo g'rechtlijck op u Dienaer aller deucht
Om vesten vvat ghy borst met goet en bloedt vermeucht.

In.
Men Trompet vant Hoff, int kriecken vanden Daghe.
Het daghet inden Oosten, etc.

Sargant
Dees Bedel-brocken, *Marineeres,* Guyts der guyten
An Lant gerakent doch, met allen niet en stuyten:
Daer hebbense te nacht weer doen gevveest opt pleyn,
Mannen t'half verspiet sien dat vvy voort besluyten
VVy hebben Correl, licht gheraken vvy de greyn
Soud'men dit bits geboeft, die dubbelt zijn onreyn
Niet knevel-knippen, t'viel te groff aen dus te vreesen,
Door tuchtelijcke knel, sullen tijts deuchden vveesen
Daer t'raden niet en ghelt: vvanct slagen straf tot loon,
Wast ee*n*s, t'is nacht op nacht, de boosheyt roert haer pesen
Iae maer daer is ghevvelt boven ghevvelt.

de Waert
Patroon.
Hey Capiteyn, gendagh Heer Hopma*n*, vvaer nu mitte Soo*n*
Ay lieve bid ick, comt tot mijnders doch eens kijcken:
Dat Duyvels Scheeps-volck.

Sargant
Ist al vveer vvat nieus?

de Waert
Iaet Croon,
Schelmser ghedrocht en ist ter vverelt niet te g'lijcken.
Ay lieve Capeteyn: guts Eelekaert, doet blijcken
Datje macht hebt, en jaechtse so een Pocke*n*s-vrees int gat.
K'heb niet een hiel glas inde Puy.

Sargant
Ken gyse?

de Waert
Al halff.

Sargant
De rest sal strijcken,
Ick comje by, en hout dees Rekeningh int vat.

de Waert
Zy clopten, sy tierden, hadden de man so gehadt:
Ay gouden Heerschap, laet den cleynen niet verlegen.

Wt.
Sr. Rodrigo en Anthonio.

Hola! vvaer leytet? Seght ons Hopman of van vvat,

Sargant

Dees Trappiaen mijn Heer heeft groote schaed gecregen
Vant Bootsvolck, dus verbaest comt hy tot my gestegen.

de Waert
Mijn povre buydel is te veel ghevvelt gheschiet,
De g'lasen zijn gants vvt,

Rodrigo.
Gaet veylicht ons de vveghen
By die u dienst beroept.

Sargant
Tis dapper groot verdriet.
Heer Padro, denct dan oorsaect dijn voorstellen niet,
En loct ons sulcke die u loon toesenden vvaerdich.

de Waert
Och Heer, een vvoort en isser van, gelooft my yet,
Als moetvvil, datse deen.

Rodrigo.
Besiet en maect u vaerdich.

Sr. Anto
S'volcx listen sullent noch beleyden vvel so aerdich,

Rodrigo.
De gaerde moet ons snachts verstercken: gaet dan mee.

de Waert
Ay Heer God loont.

Sargant
Al sacht, treet voor,

In.

Rodrigo.
Gaet Dienaer volcht dees gaer dicht.
En weet ons dan vvel recht te duyden, over ree:
Ons suldy vinden langs de Middel-lantsche Zee.
VVat ruvver volck? Dus valter altemets t'raseeren.

Sr. Anto
Mijn Heer, de onbedochte vvoestheyt teghen vree,
Godloos in dartelheen, leyt altoos opt vervveeren,
Het onbesleghen volck, onvvillich tot wel leeren,
Begaen dees daden, dat te laet bedencken denct.
Sout Romeyns volck niet op de cleynen overheeren?
Met list, gevveldich, t'waer te veer hun naem gecrenct.

Rodrigo.
Siet hoe de gulde Vrou met lieve stralen vvenct
Hun blyt ghesin, tis vveer een monster alder dagen:
Laet ons bespieden t'vars, de Moeder Flora schenct
Sol heeft sich vast ghestrect op zijn vervveende vvagen
Den Adel deurt vernieu, sal licht dees ciersels draghen.

In.

Tvveede Handeling:

d'Eerste Verschooningh.

Laselva.

k'Wild'schoonheyts roe*m*, dat mijn gesicht had ne*m*mermeer
V Hemel-cunstich licht so vvaerdichlijck genoten,

dVeneetianer loff: Hoe groot heeft my verdroten
oghende Vrou: So vars ick dy herhaelde vveer
Mijn grootste vrients vriendin, de sleutel van mijn eer
De braefste vanden ray, vvt Godlijck Zaet gesproten
En staet niet toe met u deur bitse reen te loten,
k'Ontruct mijn selfs al wout, en gunt den rechten Heer,
Hoe-vvelt tis my te var, de schoone mocht haer vveyg'ren
Dan sou tijts dolle brant, vvt hiete sinnen steyg'ren,
Vervvoedich deur een groots, hoevvel onreed'lijckheyt
Noyt saecht ghy oogh een recht *Pigmalions* gevvrocht,
Het sterffelijck des geests, aen ander noyt bedocht,
Het gheen de banghe Ziel heeft strickse vvijs verleyt,

Natuura: hemel hebt ghy al u cunstich maelen
Deur-gloriet op soo'n slechte Maget neer doen dalen,
Van d'alderslechtste stam: hola! onschult soo vvas
Heur vvelgevvenste Comst, eer datse oyt ghenas
Der Zielen raserny, noch bondigh con vervormen
De Pars des noots, en t'vast van over-rechts bestormen,
Rijck vvaert ghy als de Min, u Coesterde onvroet
Nu Edel en verhoocht Croon-vvaerdich opgevoet
Italia bromt overtreffende te houden
De Star, in heur ghewelt, die selff de Goden souden
Met vvolcken dicht omrinct, op vieren t'hooger stee,
So licht de glibers van ons Aertsche Globe mee
t'Behoef is ydel, t'kan dy t'geender noot ontbreken.

Maer hoe? t'jaecht brandich, va*n* dijn vvonderen te spreken
De volle geest, sy heeft gewilt, en vvil: So rijck
De braefste diese vvas te vvijsen van ghelijck,
Wien over t'heydens heyr, crachtich liet vreesich clincken
Zijn wisse Ridders arm, en niet verloren blincken
T'gesmeede vaste stael, dies is op d'hoochste trap
Hier over d'vvyt berucht in rechte eygenschap.

Dees ick geluckich deur voorsichtich stryders saken,

Gheluckigher by dien Goddinnen Throon te raken
VVaer hy alreed ghebiet en heerschappy besit.
Mijn Broeder en mijn vrient ghetuych en vaste vvit,
S'is voor u dienst var vvel en vvelich opghecoestert.
Dryades Nimphen hebt ghy voor my niet ghevoestert?
Soo reynen *Dianin,* bespotster van mijn Clacht.
Delio: Liefste, my versmaetse en belacht.
Al t'Minnendraghers ampt alleen in dien ghehouvven
Die vvy nae d'eer niet min ghebooghen eeren souvven
Ghespeel vviens vrientschap my *Veneetia*: doet vry:
Door u liefd' eeren, maer dat dese slaverny
In haper-vlecht vervalt, deur vvarren van mijn sinnen
Dondalfado comt voort best treed ick dan na binnen.

In.

Dondalf.

VVelvvaerdighe tis dan opt hooghst u afghevraecht
V sins laet-dunckenheyt vvat u te doen behaecht,
VVaer vvt, vvaent ghy Francoys, met goude Pistoletten
De svvaericheyt vvt bloet-giers rammelingh te setten.
K'vvas over Iaer en dach, voor met die Clinckenheyt,
Voor ooghen. Maer ô Goon: Wat gafse tot bescheyt?
Hoe-vvel *Italien* is ghenoech bekent, hoe datse
veurtijden vvas ghemeen, alleene nu besatse
Een Throon vol heerlijckheen, vermogen om te voen
VVil niemants aenspraeck, vvant de liefde is soo groen
Van beyder zyt, beset, *Lent-Perlse* van bloemen.
H*ebe* vervveentse t'bed, hem sy alleen te roemen
De schoonste *Phoenix*: Onder Liefds gevlamde vaen,
Te hebben voor de rest, en roerter niemant aen:
Dees beuselingh, queet vvat, die slommert met verbaesen
V ban ick vvt mijn Ziel, t'zijn niet als viesevaesen:
De sotste handel en een Kinderlijcken strijt,
Dan vvee die tkint soo fel een droef gevangen zijt.
t'Stout Gouverneurtjen inde blinde stadt van dolen,
Heeft d'afgheslaefde noch soo veel bevvaers bevolen
Met onnoodighe Ernst, *Dondalfado* voor vvyl
Versiet u dus ghemant, al vaerdich metter yl.

Sal ick mijn Knapen doen te scheep met goet en Cleeden
Na *Spaignien. Laselva* en of u nae de reeden
Deet volghen die van noot om eygen nut, daer vvaert
Siet vvatje nae alsulcke teuteringh vergaert.

In.
De Camenier van Cinthia alleen.

Wie sou ghelooven, dat nochtans vvaer is bevonden,
Men siet de grootsen, deur lieff-coosery ghebonden
In blinde slaverny: te Kints, aendringhen moe
Op't hopeloose, daer's toch aers geen redden toe,
Delio is heur hart: Hy kans oock gheensins laeten.
Tvvee honden knagent aen een beentjen op der straeten:
Bevreden selden, nu t'gheluck is met me Vrou,
Doch k'hoor een Veugeltgen so queelen, dat licht rou,
Wt blyheyt keert, als dat *Delios* maegen d'grooten
Becom'ren om dees Liefd' die langh vvyl is ghenooten
Rou scheppen, want hy is de voorst van Adel rijck,
En gheensins nae de vvaert, schoon *Cinthia* ghelijck,
Doch vvel ghevolcht, ick hou ons na de winst gedrongen
En speel, Ay lieve Aep! vvat hebje schoone Ionghen
Ten baet niet *Delio* verlaetse nemmermeer.
Laselva heefter stracx, besingelt: Dan mijn Hee
Ick laet u vryheyt, vrees, ghy sultse meerder schaerden
Dondalfado die licht bedenckent iets bedaerden
Doet wijslijck, vvant daer is geen hoop op and'ren zy,

Cinthia roept van binnen.

Cinthia
Colette.

Maeght
Wat g'lief me vrou? Ick com u daed'lijck by.

In.
Cinthia met Laselva wt seer verstoort.

Cinthia
Datje dus hartich durft daer ick met niemant vvou
Vervvisselen, om t'Rijck des vverrelts, dees mijn trou,
Mijn lichaem g'nieten, vvacht voortaen my aen te roeren,
Hier op dees vrye plaets, quaemdy tot sulcx beloeren
So menichmael des Hofs onvry bebiesde rant,
Ick achtjer niemant als mijn *Delio* en vant:
Dees svvoer my door de Min alleen getrou te beyden
Tot dat de bleecke doot die't alles comt verscheyden

Afcort de opghehoopte vreucht vant cierich paer.

Laselva.
Goddin op u getoyt gout-dradich cunstich haer
En al t'vermogens deucht dubbel aen dy ghegheven,
Die met een naect gesicht stal d'vryheyt van mijn leven
Versoeck ick.

Cinthia
Tracht niet meer, t'aenspreck gevalt u niet

In.

Laselva.
Vlucht mijn *Diaen,* waer's dan *Laselva* u gebiet?
Aen vrient verbonden plicht die'c bondich vvil behouwe*n*
En laet *Veneetiaense* liefde met de Vrouvven:
Getrouste *Thisbe.* Iae stantvastich *Elips* t'stuck
Bereyt een gulden lof vol eers en groot geluck.
Hoe zwaer my valt van vrients bondige Ziel te scheyden,

Wt.

Hier comt hy nu met een, mijn Heer.

Delio.
Gevallicheyden
Des vast verbonts, mijn eer, Iae broeder inder daet,
VVaer vvt becommert schynt dit Princelijck gelaet,
Is my gants duyster, niettemin waer macht can gelden
Gebiet u vrient.

Laselva.
Dus niet, O voorste alder Helden,
De deucht tot noch die van u Ridderschap aen my
Gebleken is, ben ick gehouden in vvaerdy
Vant Edel huys. Iae van geslachten op geslachten
Dat ick becommert ben, is al te onvervvachten
Ontfangen brief van heden my is aen-bestelt
Om daed'lijck thuys.

Delio.
Ay! vvy zijn te vvel verselt
Soo alle heerlijckheen, beroemen opt ver'lijcken.

Laselva.
Doch com haest vveer.

Delio.
Vermeucht ghy so te vvijcken.
Gerechte vrient van die, vvat dat hy heeft so graech
Voor u vereert, en ben gehouden alle daech
t'By-zijn *Laselva,* is mijn vvaerder k'vvilt bevvijsen
Als Croon oft Scepter soot my schoon toestont te vvijsen
In levendige Eers, opsteygheringh so veel

En alles vvat de macht van *Delio* ten deel

Rijck na-gelaten is, k'vvil vvillich met u vvagen
t'Onmoogh'lijcxst porren, dat u liefde mocht behaghen
Tot voldoen, toeft mijn Heer, verset dees tyding maer:
Daer schynt beroeringh, vvt u harte tuychtet claer,
Vermits drucx banden iets verlichten door't medeelen,
Geen saeck hoe vvichtich of toestaetse my te heelen,
Het schijnt iets anders als ontboden schryving, dan
So ic vermogent u hulpsamigh vvesen can
Om u geselschap te behouden, t'sal geschieden,
De groote vrientschap is seer quellic dus te vlieden
Al vvaert dat ghy voor my *Cinthias* liefd begeert,
Die'ck Minne als mijn hart! Hou daer! sis u vereert,
Spreect daerom opentlick uyt u verdufte sinnen.

Laselva.
Onsaligh! raec ick aen't onredelick beminnen
De tonge g'laet my streng int vvten. Ick vertreck,
K'en schen geen vrientschap, met soo'n schandelicke vlee,
Om brandent gayle lust: Wech vvreede Sotternyen.
Delio, u vrientschap.

Delio.
Sult ghy nummer so verblyen
In drucx oplosen, opent vry.

Laselva.
Dit vveet ghy Goon.
Zijt tuygers van mijn roest, Ia Canckerlicke noon,
t'Is over Vrienden proef, Heer Ridder dy geschoncken:
K'verander voor een vvijl, min droncken is bedroncken
t'Voornemen is als noch, om trecken, dus Ay! laet
t'Glaurierde Goden Mont, u Adel-rijcke staet
Zy vreed' en vreucht. Bedanc u al te bondigh Eeren,
t'Vergelden hoop' ic, sal dees Lentse Eeuvv noch leeren
Het vvijt berucht gevreest, machtich *Veneets* gevvelt,
Voorsichtich vry deur staet int Hartochdom gestelt
Man-hafticheyt blinct vvt dijn grove starct der Vesten,
En glorie Erft dees Prins, vviens Ionge borst te besten
In tocht-gevaer voor u der Turcken hooghmoed' brack,
Dees ist te veel vercleynt, so dienstbaer als hy sprack
Dat ongelooflick sonder sichtligh claer sou schijnen.

Dits oorsaeck vrye vrient, mijn sin so niet te bijnen,
Aen eender daer ick sulcken Ridder deur besmet
En overliep selfs deucht en deuchdelijcke Wet.

Delio.
De eender svvaerheyt can de ander overvveghen
Mijn Heer gepaeyt u dit, te crygen dese Vrou
Ick sal u helpen: deur een broederlijcke trou
By dien ghy blijft, tot al't volcomen vvel ghedreven.
V by-zijn is my meer als met heur vvel te leven
Dit offer ick u op, vryvvillich aenden dach
Tot naecte kennis, vvat een rechte vrient vermach
So daed'lijck gaen ick voor, u *Cinthia* te erven.

In.

Laselva.
Lijt ghyt ontsinnich mensch, eer liever sout gy sterven,
Dan dus te crijgen deur u vrient t'becrompen vvoort,
Waer heeftmen meerder Proeff van rechte liefd gehoort?
Ach! had ick nummermeer ghekent als stil vertrocken
Nu cant niet sonder t'een of t'ander quaet gelocken.

In.
Laurentia met Anthonio tsamen wt.

Laurent
Elcx groene frisheyt scheyt tvvee-deelich hier om my,
Des lust-locx vvaerdich deelt der deelen soet gety
So lecker coosent so d'Italy vrouvven selden
Men vveynich buytens huys op veyle vvegen telden,
Naedert gevvoon wel vast gheboude goude schoon
Verheffen sinnen, vvaer Laurens van oyt gevvoon
Men stadich vant bevlyt en onbecommert vvaerlijck,
Anthonio hoe't best by't nieu voorgestelde svvaerlijck
T'luck eynden sal, is u alvvetent Choor bekent.

Antonio.
Vorstinne by u lief onkunt, te nau ontvvent
Der vry gelucken torn, bevreed u ziel recht-hartich
Dijn trou voor-sorgen zijnt bevolen, dus niet smartich
Indruct de voor-slach van te hoogen hant beleyt,
Beleyt der vvijsen sorgh voor u onnooselheyt,
G'looft seker dat de Prins, vviens doen oyt vreesigh eerden
Niet min als t'vvaere nut selfs op d'Infante leerden
Met vvisse teyckens dat mijn Iuffroy eeuvvich moet
Met glorie Cruynen als een gulden morghen hoet

Hoe onheusch, druckich vvas u teederheyt t'aenschouwen
Gemortelt tot een schrick der Adel-rijcke Vrouvven
V raders bout de saeck zijn kenners, vvelcx voorsicht
Voor-baenen dy den vvech tot s'vverelts proef baer licht,
So sacht en onder kunt van ons nae-vrienden segghen,
Toestemming: dees vertrout so raetsaem overleggen
Eer d'vastheyt strengelt voor vryheden uvver staet.

Laurenti
Vry-hartich lichtenis verrompelt buyten maet,
Bevvijst u veel te vry, vrees aers'ling met verbaesen.
V Signorye vvacht door een te veylich raesen,
Mijn te bevesten dat de Eer beveelt soo hooch
En houden standich rijck berucht in s'vverelte ooch
Soot min niet met de daet g'lijck-formich can bevallen.

Antonio.
De overschoone Vrou inbeelt dit niet met allen,
Tot schennis, innerlijck bevoecht tot prijsbaer seen.
De vvildernis te naer: Verlaet en treet vry heen,
Trots opt groen-haerich gras. Me Iuffrou vvel bedeelde
Tvvee-vvarf begaefde Bruyt, daer *Pallas* cunstich beelde
De beeltenis vervveent, vry-borstich schrict doch niet,
Een Philomelas stem clinct met een loflijck Liet
Hoe u schyn-vvond'ren g'luc eynden. d'Arcadis Harder
Neurt soetlijcx, en verryct dyn rijc noch duystmael varder
Den *Phoebo* licht u voor: Wil *Hijmene* te bat
En bouvven u een roem, en bouvven u een stadt
Waerin de vvaere liefd' vvil eevvich zeghen vesten.

Laurent
Onveyl beginnen vvas noyt roem-rijc roem ten lesten
Mijn H*ebees* soetste Lent, gepeerelt vol Cieraets,
Is schreupeloos en noot verliest mijn so veel staets
Deur onverstant geport met al te spae berouvven.

Antonio.
Moghen vvy niet de Goon hun hant-vvercx deel vertrouvven
Int eerst Galanthe: ist voorslach by d'voorst geseyt,
Meer als de ruvv'ste schets opt eerlijcxst toegeleyt
Dat al te vvonder is, de vvyde VVerelts vlagen
Verander lichte storm: De ruste zy u daghen

Bloem-cierigh Monster blijt, ten vollen schoon vriendin,
Onvonck'lick: Of ten sy de alderschalcste Min
Verlaet de gaylheyts tocht, die selfs hun vvech sal vvijsen,
Aenport een vvare treck, die Hemels is te prijsen,
Hierop vry heft u hart, vvt sulcke svvaerheen vry
De saeck van veyler ree, vvil sulcke toovery
In u groot-maken, en ten goeden helpen duyden,
Dus vrylick vvtent buyten kundigh g'hoor der luyden,
Treen vvy vast naeder so den vvegh door reysen cort.

Laurenti
Raet met bedachtsaemheyt Antonio, en port
So ijlich niet aent geen mijn frisheyt sou verteeren,
Flucx in een dorren stronck.

Antonio.
Den tijt vvilt als verkeeren,
Hier mee vvy vord'ren ons gemunte Pat me Vrou,
Hoe noode Ionge Ziel ick u t'onrechten sou
Aen-porren, als tot t'geen u Eeuvvigh sal verlusten:
D'vvyl tijt verschenen is: So laet de vvoorden rusten
Tot aent voorseyde dàt voor handen is so nae.

In.
Delio met Cinthia alleen wt.

Delio.
Wat svvoert ghy stoute tong, so Godloos en veracht
Verstomt ong'luckich lit, die t'lieve Licht vervvacht
So my gebootschapt vvert, hier vvt de vvegh te beyden
Delio: lichter vvas van Mans hart noyt bedacht:
Niet vvonders ist soot u becommert heeft dees nacht
Hoe ghy nootvve*n*digh moet va*n* vrient of vriendin scheyde*n*
Ha! bitt're vvrevel, vvat sal my te vollen leyden
Aent Eer-slot. Hola! siet mijn Engel vaerdigh reet
Ick onderleght.

Cinthia
Mijn Prins. Wat snelle vvichticheyden
Ioegen u als verbaest, tot my met moede heet?

Delio.
De vvaere deucht, die Ziel aen Ziele heeft besteet
t'Gepaerde dat tot noch scheen Hemel-vvaerts te styghen
Veroorsaect svvaerder schoone Princes tot mijn leet
Dan om geen achterdeel in svvaerder staet te crygen
Sal ick u d'oorsaeck van de comste niet versvvygen.

By ons een Rijck Fransoys voor vvijle menich Iaer
Verkeert heeft, dese docht *Atropos* aff te rijghen,
By dien ghy vveyghert zijn versoeckingh al te zvvaer
Siende de Passie met becomm'ringh droeff en naer
Hy alles vvenscht voor t'Licht te Off'ren uvver Claerheyt,
Deur vrients aenclevent, siend' hem voor my int ghevaer,
Raed' ick mijn Lieff treet toe, verlicht de leyde svvaerheyt,
Die van u ooghens strael ghesonden zijn met VVaerheyt.

Cinthia
Ay my! vvat raserny? *Allecto* saeyt u gheest
Dees vvoorden moorden zijn, vervloect dient t'harte na leyt,
Vervloect de stont die'ck oyt aen d'Oever heb gevveest
VVee valscheyt.

Delio.
Lief Goddin,

Cinthia,
En sijdy niet bevreest?
Lichtvaerdich Ridder, dat u d'Aerde sal versvvelgen?
Of opent my. Hier's op dat nummermeer geneest,
Een *Plutos* Raet-spel dat den Hemel staet te belgen,
Ay my! vvat comt my voor?

Delio.
Getuycht bedoude telgen
Hoe tvveelings strijdighs vint gy *Delio,* zijn borst
Borst die in sulcken ancxst, s'harts Adem moet verdelgen
Beloft Ha! vvreede schrick: So heyl-loos dat ghy torst
En bout een heuvel vvaer de Nijd onsaligh dorst.
Siet hier Goddin. Ay! rijst en vvaect u op mijn leven
VVie deet oyt voor een vrient, niet valschelijck bemorst,
Wilt voor zijn svvacke Ziel troost, beter antvvoort geven
En stilt u moet.

Cinthia

Ick ben verrader dus on-even
Druckich ontpaeyt, nu bloeyt ghy in d'ontrou
Laselva, dootlijck haet ick dy om dit bedreven.
Delio t'harte sal voor u zijn vande Vrou:
Bedrieger van mijn Eer, die voor my blyven sou
So lang daer Starren aen den blauvven Hemel vveyden
So lang *Aurora* queect met heuren soeten Dou.
Lichtvaerdich Ridder nu beroemt u vant verleyden
Te hebben lust vol-aest, vvilt voorder u vermeyden
Hantdadich moortse flucx, die dus langh quynich lijt.
En of ghyt schoon bespot dat dese oogen schreyden,
De vvrake comt wel t'heur, en leert u metter tijt
Was daerom dees u haest?

Delio.

Mo! Hemel t'snijt.
Goddinne als ghy niet en vvilt *Laselva* kennen,
Deur u hulpsame dienst, en so vant sterven vrijt.
Medooghentheyt my dvvanck.

Cinthia

Dat moet de*n* Hemel schenne*n*
Te lichter als ghy't set, salt my so niet ontvvennen
t'Is doodelijck gemengt, so ghy int stuck volvoert
Mijn laeuvve bloet sal ick drancx laetste offer sennen.
Die onbevveecht vant feyt u selven nau beroert,
De Harssens braden, t'heete ingevvant rumoert:
Beteyckent vvt mijn naere droom lest nacht verleden
Voor ander vvispeltuer: En selfs schijn-yv'rich boert
Vulcane sal voor t'recht verdiende Wapens smeden
Als u eer heeft geparst de vierige ghebeden:
De loose hartens dwanck tot ick u overgaff
Mijn selfs, heb niema*n*ts woort geacht, noch claechse rede*n*:
Waer vvt *Dondalfado,* te noo liet t'soecken af
Op vry dan wack're Prins en dolft my in het graff
So schrijfter boven dat ghy oorsaeck zyt der eynden
Van mijn onnoosel, Ha! Vat aen een vaste straff
Lastighe Prins, ick sal my vvt u ooghen vveynden
En in der lester noot des oorsaecx Offer seynden.

In.

Delio.

Hoe nu, Goddin, vvervvaerts sydy ons opgetreen
Waer vliecht ghy *Cinthia*: ten hoogen Hemel heen?
k'Verlies de *Phoenix*: Ay! me Goden vvt de ooghen
Souvraine daelt vvat of, zijt beter sins te vreen,
Vrients spiegel deed' ick na mijn menschelick vermoogen
V mont spreect vvaerheyt recht ist u en ongeloogen
Hier comt u t'onrecht vvt besvvaernis van tvvee quaen
Die'k heb versocht, en sonder schricken voorgetoogen:
Laselua meerder als vermoeden is ghedaen.
Den Hemel vveetet, hoe hier t'eynde sal vergaen?

In.
Den Ouden Rijchaert comt wt.

Rijchart

ONstuymigh onrust, vvilde vverelts dorperheden,
Tijts slimme baen, sorghlijcke vvech te treden
Vol laster, onrecht, en bebloemde schijn getoyt,
Dit aensoet Hebes gilt, met roosen-Hoen bestroyt
De veyl verderffenis aen lecker saus onstadich,
Oorsaeck der schennis, t'geen de Ziele doot moordadich.
Hier ondervvint veel min gayl voor-hangsels verciert,
Listigh met troonster die vvt vvellust vvart geviert,
d'Bejaertheyt ondervint met overtuygh van laster,
Dat maect te vveynich Ieucht, af keerich, maer eer vaster,
De reden vielen soo my d'onrust quellich quelt
Om *Delio* helaes! bedrogen Iongher Helt,
Die juyst int bloeyen vvert, door valsche tooveryen
Vant Cancker schoon gericht, in bitse slavernyen
d'Aenclacht der vrienden vvt de braefst der vvijsen raet
Bejammerden t'gherucht, een ieder vveten laet
Die niet min vvonder van den cloecken Helt gedencken,
Om aen een Courtisaen zijn Prinslijck hart te schencken,
Dits vrouvvven-cunst, die mans lieff-coosende so vart
Hy onder dienstbaerheyt, zy meester zijn vant hart:
De gantse Raet ist aen, die dryvent sonderlingen,
Eer morgen *Phoebe* rijst salmen dees sien te bringen
In ondertrou, met die u heerlickheyt vervvaert
Siend' vvulpsheyt scheure*n*t t'gee*n* dus moey'lijc is vergaen.

Siet blintheyt port in arch, vvaen-laster aller magen
Gront-vesten wt een schielijck al te sot behaghen
Nu hoorent, tis niet nieus, maer lang na t'stuc ghebeyt
Waer na Heer Ridder, t'vvoest, van al dijn heerlijckheyt?
Wel rijplijck isser dus met volle stems beslooten
Om u te laegh verloop met meerder eer te grooten
Met nutter lieffd', ooc schoon: neemt aen een vvijser stuc
En volcht de reen, gelijck dit sy u tot geluck
Dat Ioncheyt overdocht dvvaes ijverigh te quaden
Dat grijs bejaert een graff, vvert deur verloopen schaden,
En dick te spae bekent: nochtans berout noyt man
Na rijpen Raet te spoen, en leggen t'strijden an
Vlisses dapperheyt, in raden en vvelspreken
Heeft meer aen *Troyens* feyt ter schaden connen vvreken
Als *Ayax* forts, men siet, hoe lichte gramschap vvert
Gerekent dvvaesheyt, en by sulcke is vvel t'hart,
Licht omgekeert, wel die *Altijt Getrou Volstandig blijven*
Wie faelt mach keeren. Neen, te laet in sulck bedrijven
Eer t'vvorteltgen te diep gevvelt can tegenstaen,
Ist met een soeten lijn, by teederheyt gedaen:
Dit laet noyt reed'lijc hart, na soet aenspraecx versachten
Van rechte Eel geboort, vvel Edelheyt te achten:
So vvijs eenstemmich t'nutst zijn vry believen voor,
VVaer deur vercleyningh vvert gesien eerst oppet spoor
Dat al te na de vvaert verduystert buyten vveten,
Dan comt soms claerheyt van t'geen heyloos is versleten:
Kints, vvispeltuerich.

Rodrigo.
Heer, gegroet zijt: *Rychaert* t'is
Hooch-noodigh aengevat, eer t'bloeyent maechschap is
Ontreynicht, so wy deur schuldigh toesiende sorgen,
De nooden oppet hooghst niet vvachten na den morgen
Veneetia heeft na eenighe daghen vvel
VVt connen putten t'Pit, dats d'ongeregelt spel
K'en tvvijffel niet hy sal zijn Ioncheyt laten seggen.

Rychart.
Seignor Rodrigo soo t'orakel quam te leggen

Heur snelle valstrick over lant, gaen vvy te moet
Wat ongeregeltheyt een groote Vorst misdoet
Becoopt d'onschuldich zijn gemeent, men sietet schieden,
Wat ontgaet Spaignen niet meer vvt zijns croons gebieden
Van Iaer op Iaer, daer noch het vvacker Hollant heeft
Rijck van gehandelt, hun gemeente vveellich leeft.
Maer dat geen hoogmoet snoert de wijsheyt in hun toomen
Dan straffen Goon, al ist door Heers spel bygecomen
VVel daer de vrees ter heyl, voorsiet en svvangt in maet
De grootsheyt soet so deur vermogen gouden staet.

Rodrigo.
Verderfs oorsaec men segt, gy baert out huyden dagen,
t'Zijn starcke beenen die ons vveelde vvel sal dragen
De Princes ondert stil, stelt heur gelaet so nae
Den Ridder tot geval, die al vvat leeft, voor schae
Verhoeden vvenscht. Daer by, hy reed'lijc vvas voor desen
Sal deur t'onsigh vvs grijsaerts schuldich vvesen
Danclijck t'ontfangen, t'geen, tot selfs vvelvaren schiet
Dus hecht de achterclap heur Duyvels vvey-spel niet,
Datmen eer yemant vveet, so var brengt by u grijsen
Den bant gesloten is, tijt salt dan voort vvel vvijsen
Isser om *Delio* by tijts gesonden.

Rychart.
Iaet, vast
Diet vvel bevveert sal doen, tis een te cloecken gast
Italia: t'zijn u beruchte vvellusts vlammen:
V vleys vvellustich zaet, gayl, snood, dit doet vergrammen
Den gouden Hemel maect ons smadich t'aller uer
Dijn vreucht vervloect. So wyt by vvtheemse ghebuer
Vulcano: tis voor ons onkenbaer, siende smeden,
Mars vvreetste vvapens. Als t'rijck is verbont by vreden,
G'laurierde throons geluck, straf rijst op dol vergrimt,
Van vvyde hercomst: So dick t'vveese Lant beschimt,
Met dichte troupen dol gerust nau weet by d'grooten
Deur vvelck t'geschiet, als is, by voorvvils bant ghesloten.

de knecht
Veel heyls sy t'vvaert versaem
Ick com ghy Heeren vvt gemeene vrienden naem

Dat u belieft by hun dus daed'lick te ver schijnen.

Rijchart
Waer zijnse?

Knecht.
Ghepaert te vijnen.
Aen *Ponte Rialto,*

Rijchart
VVel Heer Rodrigo tsa, vvy maken ons present.

Rodrigo.
Hy weet vvat erven, die u rechte vrientschap kent.

In.
Laselva door de groote Lieffde vervolght zijn Passie.

Laselva.
O Brandent jock mijns Ziels, Ay! prickelende toets
Ach! vvoede raserny. Ha! vvreede da*m*p mijns boets
Onvvaerdige moord'res, beguytster va*n* mijn trane*n*
Bespotster van t'sharts clacht, die al u glorie vanen
Tegent natuerlick VVets, verboden reen en tucht
Steect moedigh op de vuyst, en sentse inde vlucht,
Steect vvervveegs veur de lichte buye vvinden henen
Keert van *Laselua*: Flucx, en laet hem blauvve schenen,
Verlaet ons in een slechte tijt, in slaefsche bant
VVaerom heeft *Venus* selfs, ist niet de meeste schant?
Dees Tuyleryen: Van haer vvichtjen niet ontslopen?
En staet niet t'hart gegloeyt vvt d'oogen brandich open,
En vvelt niet t'roode bloet, in d'vvater tot malcaer
En ijvert niet de geest met ijver toch nae haer:
Die al t'Venetiaens, u vryheyt cost besvveeren
Nu dvvingts' my veur, de vrient te schenden, ja t'onteeren.
Zijn bedde, tis zijn Lieff, zijn eenich vvit en doel,
Zijn heyl-loos Offer. Doch, vvat isser voor gevvoel?
In recht bevonden deucht, niet over heers kings maghtich
Cinthia is alleen dees stuersels veel te craghtigh
Behalven dit getrou, my weyg'rich, hem ghetrouw
Wel prijslijck, en geniet s'Liefs lof, Cruelle Vrouvv,
Vrients lof, mijn lof, maer niet u siende, sonder reden
In u verbonden Ieucht, vlie t'recht, en vvil besteden
My selven aen den alder-roeckeloosten stam
Dat noyt zijn dienst vervvorf, noch valscheyt toe en qua*m*,

Alleen hier sydy vals, sonder oorsaeck ghegheven.

Vervloecte schoonheyts stuer, ontmentster van ons leven,
Daer vrient voor vrient noch sou in noot-gevaer en strijt,
Tracht vrient voor vrient de vrou die hem is toegevvijt
Dit kent sy, en so vast verbiet my al te svvaerlijck
Ziels dolle eys, schoone Goddin so vvaerlijck
En liet noyt Eelhart toe, t'geen dat u brandent Son
Over een licht Fransoys, onredelick vervvon
V sy doch recht, ick kent, k'heb onrecht sonder maten
K'gebie vrients plicht in als, maer can de vrou niet laten.

Ha! doemelicke proy, Veneetsche held're glans
Treet tot u oude Lieff, vviens diensten ick althans
Veur t'Alderhoogste eer, mijn tijts ic heb vercoosen
Groot'licx gehouden ben, dus niet deur achteloose
En quackel Gayle Min, Delio vvert veracht,
Tot steuring van vrients dienstbaer Adel-rijck gheslacht
O neen, o Goden neen, vvat vvreet is vvederstaetse
Tis schennis over vrient, sy hout vast, my so haetse,
VVil een alleen, de proeff ontreynt vvas vande bee,
Als lichte Min my dvvonck, so d'eerste aenspraeck dee
Tis waer, u by-zijn Eelt, dat quellick is te keeren
Een al te hoogen proeff, vvout ghy met kundich leeren
Die Goon, noch tijt, noch vrou gedooghden, hierom zijt
Met schreum my roerigh die ick schreumen wil altijt,
Gevreest te dienen, op d'Italie schoone gronden,
Roem-rijck gebout, ghy hebt u derhalf ondervvonden,
De grootste Proeff, bestreet u selfs verkies op aert
En schonctse over, maer, met recht vvast u onvvaert
My soete Vyandin, van ydel te gheringhen
Lichtvaerdiger bevvarp, van lieffdes vvisselingen
K'en neem geen naerder dan erlangh vertreck so dra
Dat vrient u vrientschap niet schut tot een meerder schae
De soeticheden en t'gevvenscht van oyt zijn smadich,

Wt t'rif verbant, daer by u Toysels pronc gout-draedich,
Zijn Heerlickheen beset met groote Pompery:
De glorie leyt in d'As, van vayler heerschappy,
De keur-voorst-vrouvve die gebiet my harssens knelling,
Viert overmachtich macht, vvil deur een nien herstelling
Goddin vvt so veel lists, gesvviert der starc-heen vart,
Bemonstert glinstrich aen dat vry-geboren hart:
Daert eerst aen d'Oever niet veer vande kielen daken
Alst dicht gesvvermt deur-stooft, nau kenning gaf de staken
Volkrielde Wout, getopt met vvimpels vvt de vlucht
Als deur *Morpheus*: vvas geschaect t'verpoos gerucht,
Dat scheen *Salmacis* born, Daus Ader stevich vloeyen
Daer vvert geopenbaert, daer stelde my t'bemoeyen
Tot slot-Heer over: Daer vvert d'eersten steen geleyt
Dat laes! in Puyn vervvoest, ten daelen neder-heyt
Beducht. Eer vvondy stout Romulum, int bevesten
Des *Capitoliums*. Van Liefd vvaerdy ten lesten
Meer ruchtich, vol vvt keurs gedompte tvvee-vvarfdeel
Der Vrouwen. Ay! me tijt, nu ist gevvelt te veel,
Eens nau bejaert, dits ons verschils besekert letten
De ruvvijn daer t'beloop Arck-Triumphael sou setten,
In alder oogen roep: Nu sy mijn rijck vervvoet,
De vryheyt overmant, al t'roemlijcx onder voet.

Wt.

Sr. Antonio, dienstbaer mijn Heers soete Wetten,
Warvvaerts nu op.

Antonio.
De lust heeft voets Paen vvillen setten,
Ten ridder-spel van nu: vvaerdigh *Laselva* dat
V vvijt-beruchten arm, daer t'voorste lit betrat,
My dunct Heer *Delio,* ten raetbanck is ontbooden.

Laselva.
Ist moogh'lijck, t'mach licht zijn voor strijts vernieude nooden
De g'lijct te schielick damp, des duyst're nevels schiet,
Heel overmoet. So ist deur Princelijck gebiet
Wt groote dvvingelants vervalst opvvarp der knechten
Crijgs-oordigh toegerust, geen tvvist voor tvvist te slechten

Hier ondertusschen schuylt bedecte moort, Tyrant,
Des Rijcx, bederff en vaste stedens lichte brant.
VVy latent daer: Doch Heer ick treed' met u te lusten
Van nu.

Antonio.
Ghy doet my d'Eer, laet fantasye rusten.

In.

Verthooninghe:
Delio Beminnende die Loff-rijcke Deucht, voor Licht-vaerdighe Schoonheyt:
Trovt Lavrentia:
Die hem eenen Ringh vereert tot vvaerheyts Teecken.

Liedeken gesonghen tusschen de Verthooninghe.
Op de stem, Schoonste Nymphe van het wout

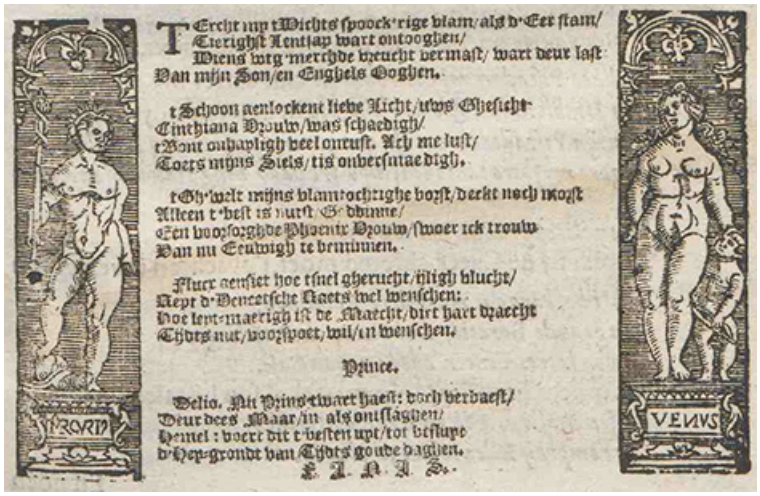
TErcht my tWichts spoock'rige vlam, als d'Eer stam,
Tierighst Lentsap wart ontooghen,
Wiens wtg'merchde vreucht vermast, wart deur last
Van mijn Son, en Enghels Ooghen.

tSchoon aenlockent lieve Licht, uws Ghesicht
Cinthiana Vrouw, was schaedigh,
tVont onhayligh veel onrust. Ach me lust,
Toets mijns Siels, tis onversmaedigh.

tGh'welt mijns vlamtochtighe borst, deckt noch morst
Alleen t'best is nutst, Goddinne,
Een voorsorghde Phoenix Vrouw, swoer ick trouw
Van nu Eeuwigh te beminnen.

Flucx aensiet hoe tsnel gherucht, ijligh vlucht,
Rept d'Veneetsche Raets wel wenschen:
Hoe leyt-maerigh ist de Maecht, diet hart draecht
Tijdts nut, voorspoet, wil, en wenschen.

Prince.

Delio. Nu Prins twart haest: doch verbaest,
Deur dees Maar, in als ontslaghen,
Hemel: voert dit t'besten uyt, tot besluyt
d'Hey-grondt van Tijdts goude daghen.

FINIS.

t'gerucht

DEn Ridder *Delio* vvt schijnbaer reden dienst
Verlaet zijn *Cinthia,* een vvispeltuer in sinnen
Hoevvel heur brandent hart dit vint opt ongesie*n*st
De loffelijcke deucht is vvaerder te beminnen.

Dees Signorie al, met raders van den Helt,
Te trecken vvt den Poel, vvaer hy lang vvas gevangen:
Siende hun beyde dus vervvortelen int velt
VVaer t'reddeloose wicht soect t'Lietgen van verlangen.

Hoe heuchlijck ist vergaer, beloften zijn geschiet
De Goden vvendent stuer, nu sie hy vvt zijn oogen
Dat ghy so lang verliept, daer ieder anders riet,
Deet t'licht getoyde schoon der vrouvven veel bedroghen
Wert recht'lijck braven Helt, verbannen en verspogen.

Derde Handelinghe:

Eerste Wtcoemste.

Sr. Mariole de la poette ***ghedachvaert zijnde van een*** *Marineere* ***om seker adventagie te verdienen, vangt slip***

Mariole
Viljaco Piscadore mi sta trompade, om dattet my ontsnapt ,, is
Ho Diable. Oon Piclo noblesse, die heur leven noyt verlapt ,, is
Foutijn Piscadore vos dise que yo vien Alpreson d'alfande
Agore my spero tanto lo tempo trovado ning Italiano sang Hollande,
Ha viliaco grande, qui ma troep agoore,
En dat hy de Caeck chieren moet, t'vvachten is verlooren

Mi boskaro one mariniere Flamingo:
On grande Boratie, Del Navo de Pitselingo.
E non keeres veneer agora a mon Case,
So mocht hem Sint Iops martel, als sou hy rasen
A son Massian. Vileyn Teste, Mordieu.
Ye rompraij Ellewie kan ye vien la.

En noch niet so paster op, t'vergelt is schant en schae
Daermen t'pentioentgen des ontbyts aen te cluyve*n* socht
Ha Patroon del Case: dat gyt boertvvys veer verdryve*n* mogt
Revenge. Sou met Pestilence over een op den bult gorden
Slaet den Esel om den goeden God:
Dus mocht Hollandijn ghehult vvorden,
Hier comen quistgelt starten, datje moet schen, hebben
Die Italien wil deur-booren mannen, moet vvel een staele Pen, hebben.
Dat jet verstaet veur een gat ghevangen te zijn in handel, of geschiet, siet
Viliaco A mon Seignorie. Die en staetmen veur niet, niet.
Om u playsante tijt-verdryf vol na-guychs te bevvillen
Al bin gy mijn Lantsman: t'sinne geen Lantsluys grillen,
Dat hem de cramp schen, alsser sijn raddicheyt dapper van doen, is
Als de Tijt slaet, so t'hart en nier-vverc even groen, is
Tis doch so veer van mekaer niet, en souder geen Calis te gheluck
Sich ergens openbaren, t'vvaer Iammer en druck,

Edelman
Holla! vvat comter goets geresen aenden dagh, man
Dien Veugel is te vet, best laet ick meer gevvagh, dan.

Wt.
Hy fluyt.

Guliesse Cornoeta. Hola.
Ha Sr. Mariole de la Poette. Comt bat nae,
Vossi miste. Her op, ten steect ons op geen Waerden,
Hoe dees verloomden schalck?

Mariole
k'Weet dat ic my vervaerden
Serviteur a vostre commande. Padre pour de belle Filie.

Antonio.
*Vossi miste notchavo*n. *On belle Margriete.*

Mariole
Vostra Signorie mi paga on sekine, of yen soutse niet genieten
Le playsante madoone.

Antonio.
Maer Costelick van pryse.

Mariole
Ten schort den Heer aent geven
En aen geen gelt, ke denct men moeter me af leven,
Ha madame Lucie: heeft seker een vrientlicheyt als ee*n* Lam pettgen.

Antonio.
Svvycht aldersnootste hoere-broc, dit gaetje vvtje nettlen
Vileyn vertrect, ten vvas t'hart om u dienst geen vraegh:
En dus u heerlickheyt is besigh alle daegh,
Het vry onvry deur list, loct schandich snoo ghebieders,
Ha beestiael Carnoet. Aensiet doch dees bespieders.

Mariole
K'en deed mijn Heer u vvil.

Antonio.
VVas u vvil t'onderstaen,
Is my nu kundich.

Mariole
En ick dapperlick verraen.
T'vvas merck'lic aende pluym geen vogel onser benden
Dus slip van *marinier,* en hier moet Pocken schenden,
Noch al te slecht begaeyt.

Antonio.
Ia *Mariool* dats niet:
Die hier om abel vangst ontrent den Oever spiet
Cant merct-spel u gemant in grooter staet niet voeden:
K'en vvas geen naem-Heer van ons Italiaens *Cornoeden,*
Vaer vvel *Patroon,* Hier was u volck niet totje baet.

In.

Mariole
Twee niete*n* in een boomloos mantie, nu dats te laet
Valetel Diablo mi sta trompado agore.
Die met te droes te Bicht gaet is zijn offer toch versworen
Dats loeren, en noch meer ons schade so ick schat,
Tis een de voorste vvt de *Signory* der stadt,
Diet op ons vragen niet van doen comt, of behoeven
Daer's keurs genoech: Dan u dats boeven sinne boeven
Hou Mariniere, Hou Cokijn, hou Katse: hou Viliace,

Wt.

Wachter
Wats hier te parlement? hou vast, past vvat te raken
Dit snoot hoere-vvaertie schat ic, is de vvegh veer te steyl
Of bruyc gy heerschappy? Dan k'hou een oogh int Zeyl,
Heen voort na *mariniere.*

Mariole
Ha Massian. Orsus monseure.

Wachter
Dees beruchte vvyt-montiens, lappen en leuren
Soudent vvel al in roer stellen.

Mariole
En vvat lacher u dan aen.

Wachter
Op mijn bevolen dienst, beseten Roffiaen,
Dits altemts u vverc: Men kent u vvel, dus vvachtje.

Mariole.
Ha Pestilentie! k'vved eer lang, nu al belachtje:
Ten creunt niets, ick vertreck, en houter t'pachten, an
Tis een arme Schout die zijn boet niet vvachten, can.

In.

Delio.
ICK reken u trous gift verover blinckent Son,
By die mijn bange Ziel met Duyvels listen vvon:
O Goden als vvy laest de grooten heyr-tocht deden,
Was ick vervreemt van t'licht, so heyloos alst begon,
Verhuyst dit vvt de borst, en stont g'lijc sonder reden,
t'Deftigh na-maechschap my vragende door gebeden,
En vvist ghy *Delio* geen antvvoort, t'vvas te slecht
Is dan een Courtisaen in sulcken glans getreden?
Neen: maer een *Phoenix*: Heyle Goden, vvel te recht
Die merckelijck verryct de sinnen van u knecht.

t'Voltoysel vrye Maegt, vvs Goddelijcke cracht,
Vant voorst' der braven rijcx, ja Princelijck geboren,
Bevest de gaven dus te diep in mijn gedacht
Dat nutter svverelts rust bedachtsaem vvert vercoren,
Die d'hoogen staet begint, t'quam heylich u ter ooren.

Laurentia: het wyt dry-voudich onderscheyt,
VVt-monstert g'lijck de M*aen,* met kunt en vvaerdigheyt
t'Gestarnte overtreft, u roem ick eygen beelde
De rechte oorspronck van mijn hartelicke vveelde:
Yv'rende Lentens treck, hoogh voorgestelde vreucht
Ay! gouden Eeuvv mijns Ziels t'volmaecte van u Ieucht
De eenichst *Phoenix* der *Veneetiaense* Vrouvven:
Mijns keurs gekeurt, Ia voor ziels ceur-Vorstin te houwe*n*
De svvalmt vant vierighs ooghs geparste hartens vont,
Borst vvt de vveecke schaeu eens bleeck besturven mont,
Wanneer der Eeren Wet ontsetten al haer leden,
Als ijverige vvil, en Maegden-roem tsaem streden
Al momp'lent binnen't perck van haer ontroerigh hart,
Liefd willent, smeet de schaemt heur terging vvel so vart
Liefd parstent veur een Hemels *Nectar* soet en geurich.

Mits bleefse stil gebloost maer laes! Princes so treurich
Mijn maeghdelicke rijck, roemvvaerde groote naem
Hardochtse Ieuchdich hart, het vvillen namse tsaem,
De voorvechtende vry, en dapper reynheyts glorie
En costen, scheent int eerst, niet raken vvt memorie,
Onnoosel roemde t'hoogst heur vrou *Diana* gaf
Maer dus verliest is t'licht nae op u rijcke graff,
Mist u door gayle brant dees Titel deurt omcoosen.
So vvart diens achtbaer roem: maegts rijcste g'lijc verlosen
Ten sy de vvaerde Echt sulcx met een seker bant
Te voor of naeder soet, en dect des vverelts schant,
Hoevvel de Maegdom is een ydel naems perket
So heeft my *Cinthia* heur die van lang ontset,
Dit soet de vvederpaers omnarment g'not van vveelt, vry
Als d'vverelt in een hemt schynt menig kusgen steelt, bly.
Als d'opgetogen geest bloost int ontsluyten brandich
Als Min t'nadencken rooft, en schrickel buyten landich,
Alst al volcomen vvaer, so lang om is geslaeft,
De minnelicke Coets in hun Tapyten graeft?
O Goden! waer zijn tijts genoechelijcste vlagen
Meer in gevest gevveest, vvaer zijn de goude dagen?
Ons levens, meerder in gegloriet en ghe-eert
Wanneer de sael'ge deucht de harten gouverneert
Dan nu mijn oude schoon Vryers ick vveet volcomen
Ghy dees u raserny te licht'lick hebt vernomen:
T'gerucht vlooch: Vinnich vvt over t'geheele ront
k'Heb t'huys genaerdert om persoonlick met de mont
Heur doch volstandich blyvent oorlof nemen vaerdich,
En maken t'cleynste deel weer duysent diensten vvaerdich
Met goude schyven, na te boeten tot behoeff.

Wt.

Cinthia

So naemt gy t'laest versoeck vals Ridder tot een proeff
Bevvimpelt voor u bet, vveet vrient in schyn te soecken
Verrader. Wat ick sie? d'mach d'oogenblic vvel vloecken
Ick t'lichte licht verbant: onsaligh heb gekent,
Durft ghy t'half doot gesicht verschynen, datje schent?

In duysent moorden Eedebreker, vvreede vvoeste
Wiens koppel vinden scheent gevonden oppet noeste
Als ick u overgaf het vryste dat ick hadt
En t'hooghste dat van oyt een teeder Maeght besat
Verdaedicht sooje kunt, schyn-schoone, die alleen is.
De roover van t'harts rust, geen trouvver *Theageenis*:
Int minste punt ghelijck der Moorenlantse trou,
Gaet roemt u laster-mont, hoe datje vande Vrou
Genoten hebt dat liefd u svvoer, deur starcke branden
Wat bont ghy in een grif met dees Godloose handen
Wat stelde ghy tot straff? Comt sentse hooghe Goon
En lijt een oogenblick den spotter van mijn noon
Hier niet te leven, t'sal al lacchend' nummer enden.

Delio
Dvvanc heerscht recht goyerneert vverwaerts sal ic my vvenden.

Cinthia
Trouloose P*aris* vlucht, so vvijt voor P*luto* heen
Vals *AEneas* laet uvve *Dido* voort alleen,
T'dry-rasigh rot te buyt, de Lootsman vvacht u stappen
En voert my lichaem me, datje doch vvaent te trappen,
Aen duysent mortels.

Delio.
Neen, Ick vvensch u hayl en vree
Mijn tyd'lijck sy voor dy.

Cinthia
Bruyct als *Licaon* dee,
Dyn Godloos overtolgh. Hoe kundy my noch vvonden?
Of heeft u nieuvve Lieff *Delio* opgesonden?

Delio: Ach! hoe vvars moet ick u noemen, laes!
Gaet bootschapt u vriendin, datse heur Zielens aes
So licht'lijck niet verliest g'lijct schielic quam en vvroegt
Elcx redelijcke gront voor al mijn ongenoegt
Dan t'is te laet, en al, mijn dolle harssens vvoelen.
VVraeck Hemel.

Delio.
Dianin, laet doch u brant vercoelen,

Cinthia
Hebdy daerom geparst met d'uyterst datje cost
Hebt ghy vervloecter daer dus vinnigh om begost

Om licht vercoelen, Ach! t'schynt om u staets vercleynen
Sal Eedebreker dan dit moort-stuck niet ontreynen
Vvalsche Ridders naem, vvat helpt ick meerder spreeck,
Helpt dat ick roep. O neent, hoe onkunt dat ick vvreeck
Hoe bloedigh dat ick raep mijn schensel tot malcander,
En t'saem int vier verteert, g'lijck als den Salimander,
Vliet lichte Ridder, ick ontvlie u by-zijn.

Delio.
Dats u raet,
En dattet my ooc mijn Vriendin niet vvel en gaet.

Cinthia.
Vereert u oude kunt, tervvyl t'u voor my is,
Dees Ringh die'ck aen u sie tot laest gedachtenis,
Vermits u vierigh hart in als my soud vervromen.

Delio.
Dat can niet, s'is my van te goeden hant gecomen.

Cinthia
Nu isser goeder, daer vvel eer geen rijcker vvas,
Int vvenschen, als de Ziel Ziels dolle brant genas,
Weygert ghy so een cleyn aen-minning, om ghenesen
Dus cost ghy best opt feyt een rechte Toetsteen vvesen
T'vvas my al aengedient, *Laurens* u dese gaff,
Gaet nu rampsaligh, en behoutse tot een straff.

In.

Delio.
Rasende borst can hulp iets anders niet versachten?
So staet u dreygement my t'geender stont te achten
Vermaerde *Cinthia,* of schoonheyts Dou by nacht
V dubbel-deeligh heeft met gaven blont becracht,
Vliegt niet te vvulps, vvel eer ic sach roem-rijcker dalen
Niet meer na dese tijt en sal ick nae u taelen.

In.

Rodrigo.

Wt.

ALs t'recht verstant begrypt verscheelen t'nutst' voor't best
Als d'vvare schicking Gods vvtruct de oude rest,
Als d'opgeheven g'loor aent Choor der deuchden tsamen
Versiet, en bout niet vvaenvvys opt onheyligh ramen,
Van d'aldersoetste mont, die Liefde had bedeelt,
Die Ziels macht sichtbaer goet, en alle kennis steelt,
Vant nutte seker recht, vroom, heyligh, onvroo*m* Minnen,
Dit can verkeerde ernst, d'optoyde schoonheyt vvinnen
Voort rechte insicht, tvvelck ten goeden nummer dijt,
Laurentia: t'verschil ghy raetsaem vvaerdichst' zijt.

Volght s'wijsheyts voorstel, kent hy alles vvaer gevoelic
De rechte cier-star daer *Cupido* sprac: Nu doel ick,
Hola! t'Kint t'minst dan Liefd, met brandent licht ontstac
Van d'lieven *Helicon,* flucx over t'vvyde vlack
Eer-cauvvent binden: Ia volmaken beyder zyen,
Verscheuren t'roeckloos Wichts verdampte Tooveryen,
Hoe dat den Cortisaen een licht genaemde Vrou,
d'Altaer des Werrelts trots, vals, Aerts besitten sou:
Waer deur de schant-vlec ons na-neven sou vervallen
Een schentster des geslachts: daer nu gelijcke brallen
Schat tegen schat, en dubbel roem tegen elcx lof,
Verschiet is. Ia de Erff int opper-Princen Hoff
De braefste sullent veur aendryven so vvel dragen
T'gemeents gemoet verselt met d'Adels vvel-behagen,
Dat *Delio* bevest, soo'n wel vervveende Eer
Deuchts schoone roem is keur met kennis al te veer
Invvendigh deur bevviste ontelbaere Rijcken,
Dyn hoogst vvas nummer vvaert aent minste te gelijcke*n*
Me Vrouvve, Nichte: vvt vvel seker onderscheyt.

Mesister
Sr. Rodrigo.

Rodrigo.
Knaep k'acht dat hy my verbeyt.

Mesister
Heer *Rijchart*: sent my vvt, u *Signorie* tegen.

Rodrigo.
Dat ick so daedlijck sal my tot de saeck verlegen,
Ick volgh: by tstuck. om sien vvat tijt ons brengt te gader

In.

Diet best vercosen heeft, God hoed hem voor een quader

In.

Laselva.
TOt noch toe vvas de Tijt onvaylick my te gaen,
Tot noch toe vvas de strijt, onhayligh my te slaen.
Tot noch toe heeft de schoon heur gunste my gheslooten
Ter ander zyden deet my eerslingh deysen t'geen
Ick aende trouste vrient, onsaligh sou besteen
vviens dienst ic nummermeer recht vvaerdig ca*n* vergroote*n*

Vlammende Borst nu is mijn soete Vyandin
Vry, dien ick boven al des vverelts goet bemin,

O glorie rijcke dach gunt my sliefs open daken,
Vervvildert machtich slot, breect u beknepen dack
Laet bloeyen ons tijts Lent, vveert meerder ongemack
Waerin mijn Ziel so lang moest heyloos branden, blake*n*.

Ryst ô genaden Son. Mijn hope yets vermant,
De laest vervvesen comt op aende beter-hant:
Laurentia dit deed' mijn leven grondigh baten,
O Heylich sydy paer, oneyndelick vrients Eer:
En onvergeldelijck, u trouvve al te seer
VVien ick tot aender doot doch can noch sal velaten.

Princesse vvat geschiet, dijn vvelgemaecte schat
Vant arme hickent hart: Ach! hadt ghyt maer te bat
Nochtans nu varsse hoop, en vrye macht t'recht schencke*n*
Vonct, quict de dorre geest. V beelt'nis so vervvent
Va*n* t'geen mijn macht vermach, heeft met u vvil vereent

Cinthia
Wt.

De Vorstin sal vertrout heur lieve gunst my schencken
Keert vveder morgen-root Ach *Cinthia* ghebiet
Neycht doch u Vrou'lijck hart, genadigh op my siet
Schoone Iuffrouvv geliefd' de besten der geslachten,
t'Frans vroom eer-voorste aen Boeljon getrouvver dy
Rechtvaerdiger Vriendin van al slants heerschappy
staet voor me vrou, laet my de cleynste dienst verwachten
Hoe lang vertwyffelt is u vvreetheyt vast bepaelt
Op d'onverdiende so harts quellick neergedaelt,
Cant dan verkeeren, doet een t'aderminste teecken.

Cinthia
Iaet, en d'oorsaec mijn Heer, k'sal vrylick tot u spreken.

Laselva.
De aldergrootste lof sy veur t'vergunde goet.

Cinthia
Verdvvenen rijck vvaer eerst vvas vvensch in overvloet
Is licht verhuyst, alst blyct, dit deet afkeerich leyden
Om in oprecht des Ziels onrechtlijck te doen weyden.
Dat *Delio* aen my Eets bondigh, bont, en brack
En laet hem schandich achter rugge dese clack
Doch overcomen vreest geen vverelts gruvvel schanden,

Tot noch toe heb ick niet connen gelooven t'groot
Waerteycken van u trou.

Laselva.
Noch voor u totter doot.

Cinthia
Dats diensten, proeff en voort sal u doen vvel gelanden
V liefde merckent, cost ick niet na vvaert en dienst
t'Hart droegh ick *Delio*: diet brack opt ongesienst,
Niet tvvijffelt, dan alleen gehouden t'zijn t'aenheven
Nu Edel Prins kent recht voor my t'onrechtigh feyt,
De helsche ontrou, dees can niet zijn neer-geleyt:
Veurt mijne doot berust, oft t'eynde van zijn leven
Is t'merck der lasten svvaer vvichtigen ijvers noest,
V dvvingelant en liefd' scherp-snydich niet verroest
Myn voor dy hartssantin vvilt dus met vveynich vvoorden
So moet door u geslist der branden toppen neer,
VVorden gebroken, Iae gants vvtgeroeyt, en meer
Het meeste voor mijn wraeck, ghy *Delio* vermoorden
Dit bid ick van u met gevouden handen: VVant
Ghy zijt, en cunt mijn vvoeste geest zijn onderstant
Gemack'lick reycken, en so *Cinthia* vervverven
My tot vvaerteecken brengt den rinc zijns liefs ter schenc
Van zijnder hant. V dienst ick eeuvvichlick gedenck,
Op heeter daet, soo sal u vvil mijn al be-erven.
Deur u can t'stuck bequaem vverden bestelt na vvins
K'heb daerom op u brief, vvel lusteloose Prins
Vergunt, van nu u mont t'aenhooren claeghse reden,
Dat nummermeer vermocht doen liefde vals genoot
Mijn bloems vergroende borst: Nu couder als het loot,
En doet my dit: Vertoont u nummer als t'onvreden
Gedenct mijn Liefd vol-noecht, niet by zijn tijt vermagh
Eens anders licht becleen met Roosen aenden dagh.
Vangt aen, hier is u veur, waerom ghy langh dorst-gierigh
L*aselua*: vvaer is nu, vvaer bergt ghy t'vry vergunt?
Deur t'hooren al dijn vreucht.

Laselva.
Maer Ach! Goddin gy kunt
t'Beroersel niet bespien, vvt sulcke cracht Ionst-vierigh.

Cinthia
Des Eeuvvs al-roemlick, vvas u niet in slaverny
Deur liefd te leven, nu vermeucht de heerschappy
Wt sulcken cleynen dienst, en t'harte dies versaden
VVraec-dorst onlyd'lick sal ict slyten vant gemoet,
VVat hebt ghy aengedient met leven ende goet?
Mijn liefd te vvinnen, vvintse so met Ridders daden.

Laselva.
Geen Ridders daden, noch min Eer te roeren t'feyt.

Cinthia
Gy vvreect met dubbel recht, veur mijn onnooselheyt.

Laselva.
K'had onvermoet Goddin u geest op my te erven.

Cinthia
Bereyt voor dy alleen, dus staetse te vervverven,

Laselva.
Helaes! can sachter, Lieff, u harte niet becleen.

Cinthia
Cost hem geen sachter, so meyneedich aff te treen?

Laselva.
Nu suldy Eeuvvich zijn Vorstin van mijn gebeden.

Cinthia.
Ten can of mach, zijn roem wert metter doot vertreden
Ha! oogen soudy sien dat voor u henen trat
Die spotvvijs t'eenich mijnder Zielen gloor besat:
Ist stuck gevvichtich, dies te meer toont vry u gonste,
Nu roep ick u ter proeff, *Wt Levendigher Ionste.*
Ick daegh u over t'hoochst', tot vvis van trouvver deucht:
Op dattet niet weer vvert verandert: So ghy meucht
Te vvis aenschouvven t'feyt. Laet ghy u Lief verlegen?
En can u mijn gesucht des onrechts niet bevvegen,
Tot dyn groot-making. Siet op een bedrogen Maecht:
En sooge reen gelijck de minste deernis draecht
Vergelt de snootst, de vvreetst, Ia felste die my t'leven
Al levent moorden.

Laselva.
Nu, dan om dyn liefd gedreven:
Tot sulcken schou-spel als de vverelt noyt besach.
Noch tijt gedoogen cost: vviens gruvvel breken mach
De naere vvanden om t'beschimde rijck vol Zielen
Ellendich, Ha*!* Goddin: En dat vvy noyt behielen
De cleynste gluertjens vant vermeugen crachtich licht
Ontspant dyn poorten nu, Goddin vant laest gericht,
Maect u gereet int stil, myn lief ick loof so vast, nu
t'Volbrengen van u vvil. Wech vrees die doch geen last, gru

Ick sal met teycken Lieff toecomen u als Heer.
Vaert vvel Princes, en daelt ter hooger tinnen neer.
Dat niemant yets vermoet, noch merct.

Cinthia
Liefde sal u croonen.

Laselva.
Ha! lief nu siet, treet ae*n*, niet mach dyn macht verschoone*n*

In.

De Maegt van Cinthia onder deck mantel met Mariole verspreeckt.

kamenier
H*A Padre del Caße,* Hoe ist, sout connen vallen?
So most hy t'Sekijntjen te minst daer aen vermallen,
Daer voor sou hy genieten dat noyt yema*n*t toegevvyt, was

Mariole
En ic meend hem hier te vinden soo tvoorseyde stont, en tijt vvas.
Ha Plaisante Gallante madoone, tis vande besten,
Ghy mochtet u leven bet besteen.

kamenier
Nu dan de reste,
Me Iuffrou *Cinthia* vveet gans vveynich mijns vertreck.

Mariole
Holly vvas oyt van vleys en bloet, schurft kent wel vlec
Gaeje gang, tvverc is haest geclonck*e*n alst vvel lucken, vvil
Gy moet galjaert presenteren, en svvijgt va*n*t verdrucke*n*, stil
Maer *Sr. Mariole: madoone* moet gy oock niet vergheeten.

kamenier
Hebje dat vertrouvven? neen, vvat heeft hy u geheeten

Mariole
Vossi miste notchavo, on belle Margriete madoone.

kamenier
Tis fris, k'vvilt maken, hoort dy *Sr. Patroone.*
Na t'vergelden goet valt, en moet vroegh stil vveerom.

mom Wt

mariole.
Ho! stil, daer comter Heer, t'vvas geseyt voor Mom,
Iou *reputaion.* Hae *Seignore vostre recommande,*
Ha *madame Colette.*

De mom

A vostre Signorie. La Playsande
Colette, hae *Madoone.* Tis goet nacht, ten dienst van Min.

mariole.
Gaet me Vrou *Colette,* gaet doch.

De mom
Mo! *Galliarde* Goddin.
Laet ons gaen verlusten. My suldy als bedancken.

kamenier
Ick volgh mijn Heer.

Mariole
Dats coop.

De mom
Mariole stelt ons t'bancken
Ghereet, en gaet ghy voor.

Mariole
Serviteur. Heer Ioncker: t'Sae

kamenier
Patroon, vvy volgen met liever leeu na.
So maect ons vande straet by nacht int stille.

De mom
Gratieuse ghevvis, K'stelt alles in u vville.
Orsus, vvy sullent dan in dichte vaten domp'len,
Men seyt int doncker lief, vvast oyt het beste momp'len:
Hy sal iets redden, tot verheuging van dit paer.
En cruypen soetgens by, daer hebje dan malcaer.

Vierde Handelinghe:

Eerste Wtcoemste.

Laselva.
DE Oogen dieder noyt toe-loken deurt gevaer,
De sinnen die vervvoet flucx dvvenen van malcaer
Wanneer ghy aen-naemt nu het gruvvelijcxst: O Goden:
Onschuldigh om de Liefd, de grootste vrient te dooden.
De Sonne sal veel eer de nacht zijn onderdaen,
En vvis'len met de bleeck gehoornde silver Maen.
De Goden sullen eer, op d'Aerd hun vvoonsteed' vesten,
En laten ons den vloer des Hemels, als ten besten,
O Liefd' vvat ist gevvelt, vvt so een vrou geviert?
Tot heyloos werck: Hier tegen Eeuvvich chiert
Dijn gunst onmetelijck, o trouste vrient lofdadigh
My onvergetelijck: dijn cracht dies vvel beradigh
Den gantschen nacht ontrust, deucht nam de overhant
Eer dat ik Godloos breeck vvt een vervloecte brant
Het onvvtspreecklijcxst dat Heer *Delio* vertoonde,

Vertrec ic flucx, dat liefd' en t'schoon so niet ontschoonde
Om naem-geslacht onvry, den vloec doen erven by
Recht schryvens: Neen, o vrient, u Eer vvint boven t'bly
Dat lang gekoppelt in onrust lagh. K'hebt ontbooden,
Op't haest, en vvacht hier die my nummer staet te dooden
Maer dragen over t'eynt des vverelts deur vrients Min
Voor Zielen vreucht-rijck loon, ten hoogen Hemel in,
Hier comt mijn Heer.

Wt.

Delio.
Des hayls, g'laurierde brom, stars weelden
Vereelden noyt des heychs aendachtige kent-beelden,
Als my vereelt dyn comst, mijn vrient.

Laselva.
Weet deugden schat.
Cier-monster, vraegt niet meer aen my, ic bid u dat
Waerom ick treck van u? De goeden zijn voor henen
Veneeti is mijn gru: Vrients af-zijn te bevveenen,
Den Hemel salt voorsien, daers' haest by last geleyt.

Delio.
De saeck die overvveecht, ick bid, soot past geseyt
Mach vvorde*n*, vvis t'ontset de moet maect my deelachtich
Oyt brack ick t'svvaerste als dyn liefde vvat te crachtich.
Ay Broeder maect u grootst, vvt vrients vvil so geringh
Mijn Eer-spel te voldoen, begeert en sonderlingh,
d'Aenstaende Bruyloft met u by-zijn te vereeren.

Laselva.
Eeuvvigh sy danck aen u, en die van u begeeren
Vermogen mijns sy tijt in als voor vrient gereet
Verhalent is de borst het aldervvreetste vvreet,
t'By-zijn te derven ghy die Adam zyt van t'leven.

Delio.
Hoe cunt ghy? ick en can,

Laselva.
Ick moet. En Ziel moet beven
Half rasent, schricken, gruvv't, en yselt vvt gedacht,
Van dy te scheyden dan, so veel bestaet deur cracht
Tsy best, hier mee voorsien, en hoede so veel quader.

Delio.
Hoe dit! vat op ghy borst van Ieugdens eeren Vader,
Vermompelt niet verbaest, ontsluyt den vvaerom recht.
Is Liefd' van aenbegin by ons so niet gehecht
Om openhartigh noots belastingh te meedeelen,

Tot licht'nis des onrusts, beclaegh ic my der deelen
Gelijcking: So ick niet voor u verborgen maeck.

Laselva.
Ha! Liefd bloeyt dies te meer, doch tis een ander saeck.

Delio.
Een rechte vrient behoort voor vrient niet te verbergen
Want na-denck, ongelijct, de saeck can so verargen
Aen diemen vvaerdich hout, raetsaem t'stuck te beraen.

Laselva.
Oprechte vrientschap: Liefd heeft Godloos onderstaen
Nu t'laest aen *Cinthia,* vermits ghy hebt eerbondigh,
Laurentia ten deel, en dat ick open-mondigh
Vry-hartich nu versocht, sien of ick vvinnen mocht
Die so mijn flauvve Ieucht scharp-snydich t'onder brocht
Flucx heeftse ongevvoon haer blinckent licht verheven,
Met so een lieve stem, deur Goden scheent gedreven:
Der glorien Voogdy, doen vvas ick rechts verlust
Doen heeft de Vyandin geveynsd'lick my gecust,
Rees boven t'opperst deur mijn svvac vervvonnen zegen,
En heeft my int gevvelt ten vollen roeps gecregen,
Goddin van tvveederley, dat by u niet behoort,
Wat heeft u Vroulick hart my eyschende te vvoort?
So moordelick vermoort, verstomt, en bergt de schanden.

Delio.
O niet, hiers macht voor u.

Laselva.
De coude Zee sal branden,
Tot polver-asschen, deur beroerten, of verdvvijnt,
Gerechtheyt sy u Son, die elcx vol-noegh beschijnt,
Na volle Eer-kents plicht, de deuchden t'onderhouvven,
O onsalige eys: O vvanckelbare Vrouvven,
Onvvinnelicke Ziel. VVien eyst u doot dus streng,
Van my: En vvil dien ring ick t'vaste t'eecken breng,
Niet eer en salse mijn versoeck, gehoor toe-neygen
Vervvonnen deur sliefs macht, toestaetse my te dreyghen
En vvil so vasten pant die van u eerlick Lieff
Achtbaerst te houden vvaer, en dat dit met gerieff
VVel-gissent niet vermach, van u mijn vrient te scheyden
Als deur de bitter vvee, vliet Duyvels vals beleyden.
Hier is de Altaer daer t'gemoet gehouden knielt,

Also ick dan alhier, deur t'deel dat sy behielt
Natueras hoogste Cunst, in bangicheen ben gaende
Met doodens coude leen gevveldigh hout vast staende
Niets meucht gy vveet Fransoys beroemen t'deel van my,
Of brengt u beste vrient te niet en aende sy
t'Vervloectste dat by mensch gehoort is of bedreven.
Veyliger ist de Ziel mijn vrient van dy te leven,
Om te vergeten deur't afvvesen t'crachtich licht,
Op dat geen svvaerder my, keert Goden, vvert verricht,
Want als ick door u trou my veel hayls deed toeschryven,
Quam d'Helsche Vyandin de vvreetste alder vvijven
En eyschte, schuvvt, maer gruvvt, hoe cant huys vesten in
Dyn vveecke borst, t'vercleynt, u glorie rijck Goddin
Best ick vertreck, en raet niet meer: o vrient grootdadich,
Ic danc besturven Ziel, u hart schrict onversadich
t'Aenhooren vvat de alder-lichst geaerde mont
Des arme harts beriep, doent dootlic vvas gevvont,
Doch niet genoech, sy bract veur tuylery vveersinnigh,
Geen dienst en zijt door my behoedent Goon gewinnig.

Delio.
Wat voordert staet u aengedaegde vrients verslach
Te troosten, vvaer deur vrient en vrientschap blyven mag
VVat vvtcomst t'by-zijn van Heer *Laselva* mach dueren,
En dat t'vry liefs genot tot voldoen der natueren
Verrijct, ten schied' of can niet sonder quaet geschien,
Nochtans tot aender doot suldy mijn vrients daet sien,
Dat ons na-Ievers sien getrouvver liefd opt lest,
Int Rijck *Veneetia* voortyden is bevest,
Hoe bra*n*dich my ontroert deugd'saem Goddinne t'stryden
Dat u onnooselheyt deur dit soud' moeten lyden.
Hoe svvaerlick knaecht. Ay! Vrou *Laurentia* t'gevoel,
By u te onverdient. Hier merck ick opt gevvoel
Daer Ieucht verdort, en crenct te jammer om gedooghen
Hierom *Compaigne* doet na t'ernstelick vertoogen
Ons sins voorstel, dat raet u dient in als ten best.

Laselva.
Ghespeel sy mocht u schaen.

Delio.
Wat sorght ghy voor de rest?
Ick vvil u by my, so vertoon ick dan der vvaerden
Gerechtheyt. Kies u voor het best juvveel der Aerden.
Hoe lief ickt heb, en is geseten diep int hart
Volght t'raet geniet u lief, dus sullen vvy der smart
Vervvinnen flucx opt vars, morgen k'sal plaets u noemen
Ben ick genoot, ten huys, t'geselschap vvaert te roemen
Daer sult ghy u omtrent begeven, so vermaect
In questie tegens my, dat svvaerder veroorsaect
Beroepen Eers recht om na buyten te verdaden,
Daer coment, eenich, sult dees Ring tot s'lust versaden,
Met-dragen, en voor sulcx te houden vast in ken,
Ick door een ongeluck aldaer verslagen ben.
Wil om vrient seker tijt verreysen sonder vveten,
Tot vvylge dagen tal, by u in vreucht versleten,
Gelegentheyt verstemt te comen vveder in,
Dus crycht ghy *Cinthia* u vvtvercoren sin,
Laurenti sal voort stuck heur rechte liefds iets lyden.

Laselva.
Ha! groote proeff laet af, t'is doodelijck bestryden
Vws harts, of schoon de Mont, aenbiet met blyde lagh,
Laselva, schaemt u t'stuck, te goede dattet magh
Te veel opleggen: Neen, voorsulcken vrient buygt neder,
En bant dees suffering, die maect u manheyt teeder,
Iae eereloos vergect

Delio.
V brandent jock verspiet,
En schatert binnen t'dack, versvvygt dyn rust-dal niet,
Hier nader sal mijn Heer u vrients plicht cunne*n* hooglijc
Dubbelt voldoen.

Laselva.
Ach! Min. *Delio,* ist oock mooglijck,
VVel dapper Ridder dat dit blijcken can by macht,
Ick neemt dan aen.

Delio.
Tegen de middernacht,
Ontrent Heer Rijchaert aende*n* voor-pleyn comt vervvare*n*
VVil-moedigh, met een hulp of tvvee van u Dienaren
So vvil t'geselschap ons beletten voorder slach,

Mits dien beroep ick u tegen den naesten dagh
Hier me de saec berucht, ten vollen schyn van vvaerheyt
Dit bondigh.

Laselva.
Ay tijts roest, Ach! broederlicke claerheyt,
Moet dus vol-lucken Liefd u ingebeten quel?
Der eynden drucken sijn t'herkauvven als een Hel.

In.

Laurentia.

Laurent
GH'lijck alst deur stralent hooft der Sonnen t'Licht vervvrect,
En met verliefden geur den Dou der blad'ren trect:
Mits als de Criec des daegs al lichtent oog comt hoogen
So vvelcom sydy my, ô Slot-Heer vant vermoogen:
Nu vindy Ionge borstvveer-spoocx verbyster, Mins
Vermogen vlam, belachte nu geensins so Kins:
Als eer vvt t'dichte Net des Vrous u sinnen streefden,
En sonder kunt van tijt, my tijt onnoosel leefden,
Hoe ijvert Ziels aentreck, na Adem-tocht der borst,
By nae vervrosen Aert die na my Prince dorst,
Al sal de achterclap aenhoorent dit vvee-clagen,
t'Onrecht beticht de geest, *Veneeti* overdragen
Mijn Kintse sotterny, het binnenst buyten keer,
Deur trouwer Liefds verpoos: so soetlick quel en seer
Wa*n*t die gerechtlic Mint, toont deur zijn handel quynigh
Hoe't af-zijn niet vercoelt, maer haest so droef en pynigh
O neen, tuygt niet my aen, die liefds spoor soetlijck trat,
En knielt voor *Venus* Coets: als sy ter vvagen sat
Tuygt, Ia versterct de loff die aent Altaer der minnen,
Hebt roeckeloos besteet de offer van u sinnen:
Of grooter vastheyt deed eer Cruynen tot u loff:
En vesten, deur dees staet t'besegent vredigh Hoff.
Tuygt voor een teedre Maegt, of glorie overvloedich,
Zijn Scepter op my daelt, te min niet thart svvaermoedig
Opsvvalpt der baren onverswelg'lijck nat, en schut

De vreuchde oft noch vvaer, schoon Ziele buyten t'nut
Tgeen al de werelt roept, Ha! rijclic harts vvaerts schatten
Van voller vvensch-suchts pracht, so vaylich te bevatten.
So heyligh t'ondergaen: Alreet gevvonnen vry
Ach! *Delio*: de Liefd deur kittelfantasy
Maect my snel-hakent: als ick g'lijck by duysent Iaren
Een uers afvvesen, schijnt. Ay! mocht u vvedervaren
Dat nu dus rechtevoort de vry-Voocht van mijn geest
Beknipte, t'hart dat vvenscht, genakent d'offer vreest
t'Ontsighs bedeelt, stormt overweldigh, maect ontsiende.

Sonder Mantel Wt.

Rodrigo.
Dat u de Goden niet min g'vvensch eers g'not verliende
Als t'soet uvvs Ziels vervvaert: Me Iuffrou by ts-harts deel
t'Helicons besigh Choor, beijyert: dat geheel
De vvijde vverelt prijst op Faems beruchte tydingh

Laurent
Welcx seegmoet onvolbrocht, roemstelde op verblyding
Staend onder t'vvonder dat ons tijt dick brenght.

Rodrigo.
Besiet:
Op heusheyts eygen en d'onheusche vlecken niet
Waerin d'liefd starct bevvist, stichtbaer, en vvil braveeren.

Laurent
God geeft ons *Mon Cosijn,* de stonden sullent leeren
Wy zijn tsvvaer ongeval, te buyt.

Rodrigo.
V Prins is, als
Na vvil, vervvarpt t'gesucht, t'nadenck is nu te vals
Delio, rechtevoort, is vast in alle vveelde
Opt heerlijck mael gemist van t'loflijck uvver beelde
Wel levendige glans, Cier-Lust-hof Ziels vvarant,
Van hem alleen.

Laurent
My Heer gaen vvy na binnen vvant,
Licht steur ick u.

Rodrigo.
Ick steur om best vvil u gepeysen

In.

Laselva met een bloot gheweer na buyten.

Laselva.

T'Gedacht vervalt, niet snoot, vvaer over vvilge deysen
Delio stelt sigh nu te hooger proef voor vrient

Devvijl' tgeselschap vvaent t'moort stuck te onverdient,
En is so niet gemunt alst yligh schijnt deurt reysen.

In.
Daer wert geblasen vanden Toren inde stadt.

tGerugt
OP vvack're Adel rijst, luystert na droeve maer
Om *Delio* neemt vvraeck, de bloem vvt al dijn vesten,
Is deerelijck vermoort, dees tyding schijnt te claer,
Deur gist'ren doodens feest, vvat gaefdy ons ten besten.

VVt u quam strydigh voort, opt soetste vant vergaer
De vvrock, eer overvvant, door een onsaligh questen
Flucx daegden sy malcaer ontsinnich vol gebaer,
Hier over t'vvater: Ach! stout Ridder t'vvas u lesten

De grootste vrientschap vvel deur-vvortelt vast geheyt
Dus bloedich, fel vol nijts, veur duysent schanden scheyt
Hoe grooter Hoogheyts tvvist, hoe blinder letter vreeslijc

Schoon Chooren nu ontciert dijn Christalijnen glans
Lethes, Ebt sonder vveer toe-keeren aenden dans.
En laet *Veneeti* Bruyt de vroomst der vromen vveeslijck.

Laselva inde stadt comende, verbaest, is flucx na thuys van Cinthia gegaen, die haer niet wel te passe veynst.

Laselva.
Waerom dwingt ons de liefd dootlijcke smaet te drage*n*
Die met besturven hart, met Ridders hart verslagen
De blooden keer de rugh, sien met verschricken om
Hier is nu d'eenichst pant, Lief *Cinthia* ick com
Met u beroepen dat ghy deuchde noemt vol laster
Doch t'eysche*n* maect de ziel voor sulcx noch veel te vaster
Ick clop en openbaer t'geen van my is geschiet,
VVaer is me Iuffrou Cameniere datse niet
Self presenteert, vermits de saeck so leyt gelegen.

kamenier
Sy is te bedde juyst in ruste neergeslegen,
Deur groote flaute Cranck, en niet vvel int gesicht,

Wil dat de bootschap aen mijn Heer dus vvert verricht
Tot morgen, comt dan vveer, sy vvil u als verrechten

Laselva.
Dat sal ick al te vvis, en vrees comt my bevechten,
Wenst dan me Vrouvve veel gesontheyt van heur vrient

Maeght In

Hoe Heer L*aselua*? k'vveet vvat dencken, noch ten dient
Des sins volnoeging niet, my dus te senden buyten
t'Gerucht loopt op ons feyt, vvaer sal ick my besluyten?
De schrick prict vol gevaers, Hemel vvat gaet my naer
Dat ick vvt liefd begost, beleyt de moet so svvaer
En legert om de brant, die my noch vvert geslooten
Ick moet versteken, en my niet te seer ontblooten,
Tot morgen, offer vvel vreemt volck vvas binnen t'dack,
Hier ergens best nae by sie dat ick my verstack.

Cinthia Wt

NEen Moordenaer gy sult geen Slot-heer blijven luste*n*,
Flucx Maegt treet over vvegh en portje niet te rusten
Ten huyse van *Signoor Rodrigo,* of die eerst
V by-comt vant geslacht, ijligh opt alder-seerst
Vercont de vrienden dat *Laselva* heeft moordadigh
Mijn *Delio* gevelt, Ziel zijt hem onghenadigh
O vvel-bevvallick schoon, volmaecte beelt, u stalt,
Blijft eeuwigh hier ge-eert, tsy vvatter of gevalt
Rap draegt dees leyde maer, diese doch al vvel vveten,
En meerder sekerheyt, datje niet most vergeten
By tijts hier in mijn huys eenich van heurder spoen,
Ick salt vvt zijnder mont haer selver hooren doen
Sy brengen raet-volck me, gaet ras.

kamenier
Ick salt bestellen.

Cinthia
Ick hou my binnens daeck, den Adel schier aent rellen
De straten svvermen vol, elck is dit schouspel leet
De moorder sy u strackx: En Hemel ghy die vveet
Zijn moort geen moorden is, mijns onrust te beslissen
Maer een onrustich eynt, de uren VVildernissen,
De dagen vvoede storm, de vveken naer besluyt

VVat staeter by dees saeck al vvreets te rechten wt.

In.
Den Thoren Wachter.

Wachter
DEr saken ongeval vvel duyd'lick aenden dach
Vliegt als een dicken svverm, dat elck vreesen mach.
t'Verbont deur jammer strijt, t'is over al in roeren,
Sy svveeren aende Goon, tot rijcx straf vvt te voeren,
De gruvvelijcke daet, hoe haestich vvas t'gerucht
Flucx over t'vvijde vlack, nu rechtet deur de lucht,
Ons naebuer steden t'recht gemeen berouvven clagen
Want vvel vvaerdiger Ziel en sal geen Aerde dragen,
Eeuvvelijck blinct dijn glans, t'vermoeden is nu dan
Dat desen moorder is vertegen vvt den ban:
Nochtans t'vvert al beset, een yder in zijn oorden.
Holla.

In.

Wt.

Antonio.
Vrient: datje daer vvel let al na de buyten boorden
Des over-vvals, dat Schip, noch volck vvert vvtgeset,
Elcx Ziel tuyght over t'gheen, de gantsche vverelt smet
En sou ons dese schelm ontloopen zijn, t'vvaer schandig.

Rodrigo. Wt.

De gruvvel set Voogdy, en stuert de harten brandigh
Ghy vrome Heeren, Nu t'recht vordert vvat gy meucht:
Dit roert den Hemel: Ia bevlect de suyver deucht,
Het schelms gewelt vervalst een hart, so duyvels mannen
Nu schijnt geen hart, na-vvaert, de kennis sy verbannen
Vlucht dvvaese Eendracht dits t'vertrouvven vanje goet
Dijn Slangich ingevvant. So bitter als een roet,
Spuvvt over, die helaes! van elc vvas loff vvel-vvaerdigh.

Sargant
Ick sal met dit mijn volc aent Hoff my maken vaerdigh
Om volgen t'Recht, vvat last de Banck my stelt.

Rodrigo.
Soo dat
De Rechters vinden tot versussing van hun stadt.

Sargant
De grysers vvaren droef neerslagen van gesichten
Wel merck'lick vvt t'gelaet, vvaerin vvy al verplichten
Dat Fransse moordich vals, on-mensch'lijc hart te vvraec.

Mesister
Mijn Heer *Rodrigo* met gedoogen hoort een saeck
Ick vvtgesonden ben.

Antonio.
O bitter vvoet vervaren,
Vervalstheyt, vvaerdy niet de aldergrootste Caren
VVaer vvt ter liefden dienst als vrient van so een Heer
Veel toegelaten is, vvs Vryheyts, noch te meer
Wt Vorstelijcke stam gesproten, als voorstelden
Niet Vorstelijck, maer schelms, is hier danc en t'vergelden
Vervloecte Ziel.

Rodrigo.
Volgt ghy, met volck gerust in al,
Ick gae voor, en mijn Heer gebeden dat hy sal
t'Sant Marco veur de gang, besichtigen hoe't daer, is
Ghy vvachter rept by tijts, tot hulp, by dient gevaer, is,
Dit sal gevvroken zijn ten wterst' vant gheslacht
Ick vvert ontboden by het Adel-rijck (gedacht)
Is vreemt vvat datter mach dus jachtich zijn voor handen

In.

De Camenier met volck wt om Laselva te vangen.

kamenier
Nu volgt, dit mostje in.

Sargant
VVat hondert duysent schanden,
Maeckje gerammels, trou, als gilden past nou recht,
Datje geen cans ontsnapt, vvy crygen hem in hecht
Hy mach ons so den dans met allen niet ontspringen,
VVaer droes vvilje dus dvvars? Ick salje leeren dringhen,
Past daer, ick seg, en roert geen rusting vvilje spoet
Hier luysten-duyvel, vvaer ick segge by gans bloet
Doet so ick segh, en daer niet over, vvil je rusten?
Gae gy daer, gy dat op.

Cinthia
Gasten bevvist u custen
Ick sal u hooren doen zijn vonnis hier ter stee:
Maect u al vvt t'gesicht, laet blincken stael noch snee
Tot ick mijn Camenier van binnen roep, sal t'merck, zijn

Sargant
Dats goet, en vvy sullen vyvementich byde vverck, zijn
Ick gae ter zyden, tot het teycken ons verwect.

Cinthia
Als ick mijn Maget roep, so luystert dan perfect

Laselva comt wt beangstet, rontom siende.

Laselva
Venetia is op vvacht rontom nau met vvee
Om mijn onnoosel bloets vergieten vayl en ree
Nu *Cinthiana* Ach! ontsluyt u vaste wanden
Verbergt, dit is u vrient, vviens borst in duysent branden,
So heyloos vvert beticht, vertroost hem met u mont
Maect nu mijn flauwe geest van harten recht gesont,
Hoe sal ick, yder tree dunct my de Aerd te binden
K'en durf nau cloppen. of gerucht iets ondervvinden
Flucx comter opt geruys de vvacht aen, dese nacht
Heb ick in bloedigh svveet by na dus ver gebracht
En vveet vvaer duren, noch by daeg can niet, ô Goden,
Ist nu om my alleen? vvas ick van oyt ontvloden
Als d'eerste storm vveerstont dit hart door redens schrick,
Nu vvorteldent te diep, en in een oogenblick
Dat ick my over gaf t'Iuvveel der Itaelianen:
Nu salse nae beloft den vvegh der vreugden banen,
Ach! arm besturven geest, hier ben ick opt onvast.

Cinthia
Hoe arme borst?

Laselva.
Me Vrou, dit hebje vvel gepast
Ter goederuer. Ach! *Cinthia* vvat dvvingt me Vrouvve?
Aen u verliefde keur die Princelijck te houvven
Ha! *Cinthia*: Het is u toegevvijt van langh;
Mijn leven en mijn doot, rysing off ondergangh,
Hier siedy u een slaeff, die ly, en heeft geleden,
Den *Delio* gevelt, door dees hant, brengh u heden
t'Litteycken tot getuygh, den Ringh hem hoog en vvaert
Dees dat ick hem benam, mits dat hy op de Aert
Neerstorten in het Sant, doen al de Aerde beefde,
Doen *Agaricas* stem met t'Vogel-Choor ontsvveefde
De doodelijcke galm voor oogen neergestort
Nu schiet mijn rust onrust, vvs diensts schynt veel te cort,

Der vvee-moen suchten comen u t'onty verladen.

Cinthia
Ach *Delio*

Laselva.
Goddin, bestuerster vande daden,
Wijcken wy vvt dees wegh, na binnen sonder vrees
Daer zijnd' en suft niet meer, vvt schricken ick genees
Fiere Goddin, me Vrou: K'sal breeder t'stuck vertellen.

Cinthia
Ick sal mijn Camenier belasten iets te stellen,
Vermits ghy by my zijt. *Colette* stelt u slagh.

De Crijchsknechten vliegen wt met rumoer, ende vanghen hem.

Sargant
Zijt ons gevangen.

Laselva
Vermaledyde dagh
So vat de Moorderin, die oorsaeck is van desen.

Sargant
Bint vast, vervvaende siet t'gerucht is opgeresen.

Laselva
Verheerde buygt en lijt. Ha! *Cinthia* t'vvas u,
Om my alleen gedaen: So comt versaetje nu:
Alder-vervloectste Proy.

Sargant
V feyt is niet te schoonen.

Laselva
K'en roep geen soen.

Antonio. Wt.

V leven noch u bloet en connent niet vol-loonen
Flucx helpt hem van een cant, in svvaer gevanckenis,
Ick treed u voor, ghy Volck beset hem vvel gevvis:
Rontom de vvacht sal by te hulp toe-vallen daed'lijck
Tsa op, sta ruym, en of, en volgt t'gebieden raed'lijck.

In.

Vyfde Handelinghe:

Eerste Wtcoemste.

Dondalfado wt comende van Spaengien, hoort in Veneetien het Gherucht.

Dondalf.
A**Del-rijcke** Monarch, **gheweldt van dubbel eerigh**
Ontsichelijcke Prins, hoe leet was my dien dach:
Den dach, als den Atrop **verkeert op d'Aerde sach,**
En cort Lacheli **draet, ter schanden soo on-neerigh.**

Ha! Vrient waert oyt vermoedt k'was nummer weder keerigh,
Nu drijft my wederom rouws onvermoede slach,
O Delio**! u Vrients geselschap die vermach**
Veneeti **sonder u, met allen niet begheerigh.**

De Momp'lingh van dees lichte Cinthia **ontslaept**
Met vreemt naedenckent, soo't den Adel recht betreapt
Te min niet dese Man, kent willich sonder tuyghen.

Veurt t'Ridderlijcke Zweert, Laselva **k'weet wat raen,**
Wat oorsaeck groote Vrient aen Vrient dus heeft begaen
Is onghelooflijck, dat Vrients vrientschap stont te buyghen.

In svvaer gevanckenis den Françoys moet belast,
Die eer de braefste op dees straten vry mocht treden,
Nu inden Karcker leyt, voor moorder aengetast:
O vvanckelbaer geluck, noyt roem alst overleden.

Oyt vvaerdy my een Vrient, als *Delio* my vvas,
Nu can dyn vvoeste daer der Vrienden dienst niet baten,
Hier's te beduchten, tfeyt dat selden geest genas
Oft Aerts voldoet, die droef de vverelt moet verlaten.

Onder de grootste vvert de svvaerheyt toch versvvaert,
De rijcken zijn de hulp, doch vvast een helt der Helden.
Hier comt Heer *Rychaert* die vvel-vvetent is vermaert

Wt.

Laet hooren vvat verpoos hy ons vant stuck sal spelden.

Rijchart.
Sr. *Dondalfado,* u comst en vvist ick niet,
De swaricheden vant ooch-schijnelick verdriet
Geeft reden, en t'gemoet is propt vol alder svvaerheyt,
Hoe een de voorst' aent rijcrijcklick in rechter vvaerheyt
En d'ander vvt der Franschen: Conincklijck nau min.
Vryvvichticheyt behoort, bedachtsaem, t'stuck heeft in
Gevvelt vvt vveldoen t'recht aen yeder te beslechten,
Ach! grootse slaverny: des vvil-moets dienstbaer knechte*n*
Tvveevoudigh overtuygh, beroer vol vrees, geplaest

En t'moet, de vvraeck niet rust, vvat is den Rechter naest?
De vvroeging, deur versichts merck, tuygers af te keeren,
s'Harts rust te houden. Noch de vvijde vverelt leeren
Schrick-spieg'len beyd' voor t'hier en namaels met beken
K'verclaer becommert: Soo'ck tot grijser Iaren ben
Noyt svvaerder t'hart belast met t'last-stuc legert vastlick
Noyt claerder opgetast, de letter vvijst maer lastlick
Van hooger Wetten dvvanck, ist d'Heer *Laselva* niet?

Rodrigo.
t'Ontstaet zijns staets, die soo'n rechtveerdich bloet verghiet.

Rijchart
Als rimpel-vleck vvaer wt de grootste Magen vruchten
Tot svvaerder achterdeel, vvt voorspoock, der geruchten
Gevoel om stelden, noch bevveghen hielden van.

Dondalf
T'is onverschoonlick, noch om Scepter, hulp of Ban
Licht dat ons groots Princes dees tijdings so verslagen,
Die deurt beroep, ons leyt, K'hoop beter als de dagen
Voorstellen: t'Ionge lijff te quellijck mocht verslaen.

Rodrigo.
Wast dubbel moorden doch, bet vvilt ons als vergaen.

Rijchart
Ay! me vervvoede vals vvaen, last, Ia Cancker-vloeden
Ziels-moordigh broos ghevvelt, beheerster der gemoeden:
Heyloos verderf, hoe cant in sulcke mog'lijck zijn
Soo g'looft noyt vrients bevvist, Eer-giers dienst sonder schijn,
Ist schijnen, vvelcx vermoen: of list svvint sou geraken,
Aent achterst juyst int vvit, vvaer boose vvillen blaken
Bedompelt, even so beguychelt dat de tijt,
Gheen vast hecht vuert: Helaes! met dus ken moort-spel slijt,
Ach! radeloose Ieucht, dvvaes om te cleynen reden,
V cracht aen *Cinthia* veel hooger te besteden:
Verstricte hartens bant: Ach hopeloose knel
Al schijnt liefd boert, men siet diens crachten nydich fel
Om t'g'nieten branden buyten kunt en vrees moordadig.

Rodrigo.
Mjn Heer: hoe smart deurschiet s'bloets ijver doch genadich,

K'roep en geen recht: T'hart jammert om een Maecht
Die in heur Lentsche vreucht, al't tierigst vvert ontjaecht
d'Roos-caken melc-vvit gans verstreecken t'lieflic bloosen
De tranen bigg'len vvt, die bange suchten loosen
Volcropt, t'is al te vvis, de Heer hoet daerme staet.

Rijchart
Treet met my binnen, comt begeeft u tot den Raet,
Beroemde Adel, die *Veneetia* eer Ieuchlijck
Deur vrolict vol gevaers, hebt met dees vriende*n* heuchlijc
Voortijts dyn soetste ernst gehant-haeft, tis bekent:
So treed gerechtlijck op, d'vvyl vrients staet leyt geschent
Dus lasterlijck en snoot gebroken, dat u speelen
Gerechte *Harcules,* ellendigh moet bequeelen,
Int naer gestoelt der *Plut's* verdvvenen levens svvarm
Daer d'ongelucken vvroeg bevest een droef gekarm:
So volgt my Heeren, tsvvaer can niet min svvaer bedeele*n*.

Sy gaen binnen t'Raethuys.

Cinthia comt by Laurentia: Hoorende van heur bedroefden staet.

Cinthia.
ACh! lichte overstreen, des teedre Maegden Crans,
My deert u quelling, in Lent-tierigst bloey soetgeurigh,
Verset de saeck doch iets, die duystert alle glans
Ten is niet al goet vvat ons oogh aenstaet Coleurigh.

Ten is niet al gevest de starcken vvederstaen,
Ondert bedecte blat schuylt soms fenyn verradich,
Me Vrou *Laurentia* ryst op, t'vvil licht vergaen
Noch lichter als hy t'stuck vvs trou-bants vvrocht versmadich.

Laure*n*tia
Ach! svvycht, en rept ons van geen dooden, t'overwelve*n*
Mijn Tombe is geciert, de Lely vvas ick selven
Wiens spreysels sloten toe, de vverelt vvas te bang,
En t'gouden harts Panneel verscheen my deur de drangh

Ontschoven vvert, het beelt der claerheden so cunstigh
In t'leven scheent gemaelt. Natuera vvaerdy gunstigh
Blijd' aengevangen met gevvelt brack leydich in
Het *Venus* darteltjen: Soo'ck met ontsloten sin
Gedoochden deur de vrygedachten. Nu vvat baetet?
V levens leven: Laes! Ick mis te veel, en laetet
Niet veur de rust des doots in ruste zijn geplaest,
Lieff *Delio* ick volgh. Ick volgh, en blijf de laest
Int *Elisij* gebout, met Laura bloemich Cruyven,
Voor rechten *Hymene.* Daelt ghy spier vvitte Duyven
De *Cyprieensche* Vrou, voert op de ziele van
De armste Maegt die oyt een blyde Moeder vvan:
Ach! *Cinthia*: hoe licht en vvispeltuerigh ben je?
In handel en in Raet, vant out gevoel beken je
De rechte oorsaeck niet mijns crancte, sy na reen.

Cinthia
K'vveet seker dies, vvel stout antvvoord' ic vrylick neen

Laurent
Ay! lasterlicke mont, vvat sal u stryden vvinnen?

Cinthia
Een rust dal als ghyt kent byde verstroyde sinnen.

Laurent
Den dooden can sich niet verdaden, hierom svvycht.

Cinthia
Gelooft niet eerder veur ghy t'vvist teycken crijcht,
K'en vveet me Vrou hoe't al gehangen vvas voor desen
Aen sulcken lichten hart, lichts-vlammen die vol vresen,
My starren int gesicht, druypen opt dorre hart
Dat voor u liefd, Goddin, in druck bedolven vvart,
Noch dyn oorsaeck can niet voor Goden vaster binden
Hier by vveet dan me Vrou, dat lichter als de vvinden
Der Princen kiesse gront te vvaerelick verdvvynt,
Recht op *Laurentia*: V gluerich oogh, en sijnt
Geen vaste tuygen: dy tot starct met vvil en vveten
De noodeloose schrick, allengskens te vergeten
T'gerucht maect kundich, Ionge bloem, hoe cleyne weelt
Dijn Laura ruct, Ia sent last, die de maegt verveelt
En sy onlyd'lick int verdragen, dat u brallen
In alder vverrelts claer sou vvt de vvaegen vallen,
Eenichste Diamant: der *Diaens* lieven rey,

Versuchten breect, t'vvas tijt dat ick mijn comste sey,
Ick bid verstilt u vol-gecropte borst, tsal baten
Beschreyt geen lichte Ziel die u van harten haten
Waer van ick vast sy. u tot troost so com ick hier.
Besiet dees Ring.

Laurent
Mijn trou verbont.

Cinthia.
Staect sulck getier.
Vermant u.

Laurent
Ach! dit is t'geen Liefd met volle raden
So gunst-rijck over gaff.

Cinthia
Wat zijnt voor Ridders daden?

Laurent
Daden, Ach! my te vreemt, de zvvacke lust verstuyft
Wat damp Vrou *Cinthia,* u vvoort opt harte schuyft,
Den S*ol* van enckel schaemt sinct onder d'vvater heenen,
Des grysen Vloets: Ach! schrick, hoe trillen dese beenen?
Wt t'naer gesicht.

Cinthia
Dit hoorende, so breect u fantastijcke sin,
So haest en had hy niet verovert dit gewin:
Princesse, van so vvaerden hant, of heeftse daed'lijck
My comen bien. So licht, niet achtent, t'vvaer te smaed'lijc
Wt hoog-geboren: Daer by voegent dat hy niet
Met u, noch Ring, noch gunst, had te verschaffen iet.
Hoevvel hy had belooft: Syn trou u vry gegeven,
Hyt niet volvoeren sou, maer met my wilde leven
En sterven, daerop d'Ring met rijpe sin vereert:
Hierom Princes het claer: bedenct te lichter, vveert
Dyn nieuvve parssing vvant, dit zijn gebroken vvetten.

Laurent
Die deugde Liefd en salt, noch cant so niet versetten.

Cinthia
Beclaegdy, die vervvoet bespotte dyn gevest?

Laurent
Met reden, en beschrey zijn onverstant voor d'lest.

Cinthia
Ws staet vvast veel te cleyn geacht, en schant der magen

Laurent
Zijn staet ist veel te cleyn: so lang tijt roem sal dragen.

Cinthia

De vvercken zyn te stom, gans ongevoellick vvreet.

Laurent

Des heyls beg'nading geef hem kennis van dit leet,
O versse vvond', dits geen vertroosting, maer vvel tegen.

Cinthia

Nu moet de vvaerheyts cunt dyn Ziel-sucht overvvege*n*
En dencken dat ghy't set veur die u niet bedocht
Ia dat by leven quaet, so zijnd ghelocken mocht
Bevint ghy aen dit eerst, dick t'vinnigst van tvvee harten,
Men seyt dick nieuvve Liefd besnot, dats Kints en darten:
Verandert haest, t'stuc is ter goet tyt voorgebracht,
Tot meerder rusts van d'u, en schant van d'weyts geslacht:
Des *Delios*: nu dan, myn hart verset de vvercken,
Int overdencken, hoe vervvaent en sonder mercken
De stucken zijn geplant. K'vvensch Iuffrou dat u ziel
Bevatte d'vvyste, tgeen de Aerd' oyt vvel geviel.
Dat sleet-vvys mindert, so t'verleden is onmoog'lijck
En d'Hemel sy u troost.

Laurent

Wil t'Recht beloonen hoog'lijc.

Cinthia

De vrye stoutheyt deurt erbarmen (socht me Vrou)
Datse heur met dees saeck, vvel-vvetent stillen sou:
En hout my dit ten goen, ten besten (ben ic vvaerde)

Laurent

O Goden*!* oversienders van d'al-broosche Aerde
Wat saken ongeval treft *Laurens* teedre moet?
Wat tyts ramp schynich roest besvvalpt in overvloet
Dees Ionge borst? Weer vars met duysent doon bevochte*n*
O vvreede staet des liefds. Ho! scheyding der genochten.
Ach! scheuringh, dat Lents bloos, ontruct zyn Bloemen Crans,
En leyt u aent verderf. Maer hoe? de Ring nochtans
S'ist self. Ha! veynsaert dubbel vals, vvaer toe behanghen
Met schyn-schoon dyn gelaet, op roose-bloose vvanghen
De groene frisheyt eens vry-hartig Maegt vervvant,
Nu rooft de Loov'ren van tyts bloemen omgerant
T'ontsygt my, ongevoel rangt aen, en vvyst beneden
Aen suchten diep bedout met lauvve traens becleeden
Verradery vvaer deur, vvat offert ghy de gheest
De geest die so gedient u Ziels schreum heeft geweest
Verdient geen loon, so vvreet: nu legdy neer gedoken,
En van een Moorder laes! het sinnen Choor ghebroken.

Dyn Cloecheyt overschalct, vvillen de Goden straff
Dit deed een trouste vrient, wiens leven t'leven gaff,
Aen u scheent, die bekent doots schult, in vaste boeyen
Noch sult ghy u mijn borst met sulcke clagen moeyen
Zijns schoone beeltenis, te jammer: Ay! me tyt,
Wat leert ghy gryser, maect de tvvyffelingen quyt
Hoe my verstant verbant de laster-schaduvv yslick,
Deed ghy onGodlick vvreet tegen dyn selfs onvvyslick

t'Quaet loont zijn Meester. Can de Ridder dan ontslippe*n*
Dyn ademloose borst. Sou hy so henen glippen
En laten geen gemerck tot rust van my gebiet
V claegh ick Hemels heyr, en Goden vvatter schiet,
De Zalen zijn te bang, de grove mueren vvelven
Met vvaerheyt aen op mijn ancxtige nevel delven,
De slaep die oyt vergat der slommerigen staet,
Leyt rasende ontmant flucx aenden dageraet
Die vvil de Prins noch voor my leyden (ydel vvesen)
Beroering al te dwaes, can u geen doot genesen:
Hoorent de valscheyt die te kundigh is voor my
En alder-lydelooste svvaer verradery,
Vliet vande baen ghy svvacke ongeluckich leven.

In.

Daer wert eens geblasen op de wacht, van t'hoff.

Rodrigo.
GHy stomme Bodin, des vveer-claegs na-bootster spooc
Vervveerde *Mammon* schaect *Veneti* braver vromen,
Voldoet t'Fra*n*s bloet, tot schric, bet-kenners byt voorcome*n*
t'Rou cauvven, vvas dyn Eeuvv oyt anders als de roock

Gevangen vvilligt, met stil-morrigh byster braeck,
Deursvveeft van overtuygs beroering, sterft duystvverven
Rampsaligh vverck vvast dan vol-effent deur u sterven
Ach neen. De Eelste Vrou, inbeelt ons droever saeck.

D'een om vvaerdy, harts bont-genooten krits en strangh,
Ist recht de saeck, en met volcomen vvils vvt-voerigh
De gryse Rechters zijn, des vvercx niet min onroerigh,
Den tijt vvs levens: O L*aselua*! vvert niet langh.

Beslommer tyts schaeu moms vveerbarsse wissel staet.
Hoe treurt den Adel? Hoe ver vliet in corten tyden
Dyn roemgraeg ader storm, Wervvels, strems af te snyden
Van tvveen, vviens heerlick trost de romers: In de daet

Stont g'vveldigh, datse t'licht des VVerelts cost geciert
Doen g'nieten, t'vvaerd: Ha neen, t'is al te droef verleden.

Wt.

Antonio.
Siet Heer *Rodrigo,* die om Vrients vvil schynt t'onvreden
VVat vvt-comst sy ons tot gemeene noegh t'best viert
Veneetia tot rust en danck, na veel om-vvegen.

Rodrigo.
Van hooger vvichting ist vvtduyd'lick veel ghelegen

Dondalf
t'VVaer-schynich straf vvaert, brengt vvel vlac verdiensten veur.

Rodrigo.
Van machtich heyrs beleyt vvas oyt quaet redden deur.

Antonio.
Devvijlt dus is, vvas t'riff ons over duysent mylen.

Dondalf
Te spae, veur niet, het best bedencken ondervvylen.

Rodrigo.
Om na buer haet vvel vry te vveeren vande wal.

Dondalf
Onrecht vvroct help, vercryght by volck en groot getal

Antonio.
Dit mochtmen aent verlies van *Menelaus* bevinden.

Rodrigo.
Tis kunst so straffen, onder Vrients en houvven Vrinde*n*

Dondalf
Der grootsen evel, wrevel, heerst deur moetvvils brant

Rodrigo.
VVee daer t'Rijc so ontstaet te Velt deur onverstant.

Antonio.
Men moet het flucx vvaerdy met moet recht ondertasten,

Na ouder seen, gedenck, niets veur vvtheemse gasten,
Geen som mach recht voldoen daer anders bloet betaelt.

Rodrigo.
Onhaylich vvaert belegh.

Dondalf
En noodeloos verhaelt
De tijt-genooten vvaer recht onser te verfoeyen.

Rodrigo.
Devvijlt elcx hart niet can vervvachten van te moeyen
Vind' ick geraden t'volcx roep gans niet te versmaen.

Dondalf
Borger cleyn achting heeft soms groot gevvelt ontstae*n*,
Al vvarent Ridders, veur nu slaefsche onderdanen.

Antonio.
Wilt na op d'oude vvorck hun vvech aent harte baenen
Tot dattet oproer ryst, hoe raeckmer mee in stilt?

Wt.

Sargant
De Rechters eyschen u voornaemste datje vvilt
Boven verschynen.

Rodrigo.
Zijnser al?

Sargant
Daed'lijck geseten.

Dondalf
Datter geen stucx onrecht met ondanc vvert vervveten
Gaen vvy, om onderstaen so d'uyterst vvert voor hant
Tot ons nae-Ievers vreed', opt zeegen-rijcke lant.

In
De Sargant blijft buyten.

Sargant
Hoe raeck an mannen? So de varsse vrees verstackse

Mesister
Is Heer *Rodrigo* op?

Sargant
So daedelijck, ick sprackse,
Hy is nau binnen.

Mesister
K'heb bootschap van ons volck met haest
Hem mond'lingh t'uyten.

Hy schelt

Sargant
Treet binnen dats u naest.

Mesister

Tis met gedoogen, k'acht de bode sal ons moeten.

sargeant.

Volght ghy al sachtjens by, en lochtich overvoeten,
Tis svvaerlic aenden Raet veur schelms feyt aengebrocht
Straet-schenderijs moetvvil, met reden, datmen mocht
Noch svvaerder straffen. Om geen voet int feyt te gheven
Vermits de vverelt quaet en boosheyt vvil verheven
Is t'loon den Rechter dees toestemt op kunt na vvaert,
Waerom gegeven is, u t'Goddelijcke svvaert
De vvack're toesight, oft tyt schoon vvel aenbrengt raplijc
Wat gelter, als vergelt dick over-gaet te slaplijck:
Nu daer dan mannen comt, maken vvy ons op ganck.

In.

Delio comt in stadt met onbekende Cleeden, al stil.

Delio.
HEeft mijn vrients lust genoeg na seker vveken lanck,
Gesloten zijn verbont, deur vrients liefds spotternye,
Genoten d'schoonste mont, t'vvas nutter toe te wyen
Mijn deuchtsaem Nimph, me Vrou *Laurentia*: Ach! goon
Hoe raeck ick ergens kunt vvat lasten offer noon
Hier deur ontstonden veur ons Ieuchde*n* staet crancsinnich
Bars tegen t'raetsaem goet, ten quade dubbel vinnigh
In blinde slaverny, daer d'arbeyt niet verveelt
Cypersche *Venus* vviens rol nemmermeer volspeelt
Te recht u bracke aert, schuym-vrouvve too*n*t ons vvonder
Ach! schrickeloose schrick, en snel verbaesde donder:
Wat porden my noch eer, gedachten vvaren ree?
Vermocht ghy doen ghy vvaert vvt sulcken Vrienden bee
Niet toeve*n* noch voor vvijl, ke*n* cost, t'hart dvvo*n*g my nader
De Ziel tuygt, nu sy is een rader, of verrader
Tegent aenclevent nut, het bruyn des nachts betrock,
Ben onbekent gelant, vvel tot een meerder lock,
Of noch vvel hoorent d'maer mijn vrient can late*n* rusten
T'onrecht *Laurentia*: moort vvs versturven lusten,
Is my alleen de schult die ick doe breken in
V teeder soete seen, niet vvreeder als de Min
Vereyschte, na de deugts behagelicke tuijgen,
Vergeeft ick leef voor u, dan vrients last cost my buygen,
L*aselva* dat ick dus mijn vvaertste Bruyt jaeg an
De doodens prickel. Iae misschien ben oorsaeck van
Des doots: Ach! hooge goon, doet my een vaste teecken,
Ick sal my aen dees hoeck vvaer ergens nu versteecken,
En hooren daer aen t'volck van laegen staet, hoe dat
Ons vvonder is vergaen tot beste vande stadt
Licht sullen sy mijn hart van alles doen verrechten.
Holla.

de Waert
Alhier mijn Heer, vvat isser te beslechten?

Delio.
Niet sonders, isser plaets, doch licht genoech voor my.
Ter herberch.

de Waert
Mijn Heer hoort t'quam noyt in jaren by.

Sulcx te versoecken aen ons onvervvachte broeken.

Delio.
Geen co*m*mer toont u hart de maeg salt vvel verschocke*n*
Doet plaets te rusten.

de Waert
Si Signoor dat isser vlack.

Delio.
Vaerdich ick volch u, treet my voren ondert dack,
Ick sie vvy vvillen tsaem vvel hand'len sout gelocken.

In.

Wachter op den Thoren.

Wachter
Van vvaer comt ons het volck op nieuwe leyde maren
Vroeg om becing'len nu, de vveet is: dat den dach
Van heden is, dat Laes! het svvaerste moet verswaren
Dees sterfdach, die verbaest een yeder gruvv'len mach.

O droevigh treur-spel vol van opgehoopte drucken
De Vrou L*aurentia* is dood'lick Cranck, de rou
Vermant de jonge bloem, en sulcke ongelucken
Qvaet te versetten by de Liefde vande Vrou.

De vrientschap vvas te groot, met schennis so te slechten,
Doch wat ist? tis geschiet, hy moet ten offer heen
t'vvart haest rontom beset, vol Heeren ende knechten,
Ach! VVerelt, vvats u roem? dus heyloos overleen.

Hier can dijn defticheyt noch groote macht niet baten,
De doot vvert u niet min geschoncken tot een deel
O vvanckelbaer geluck, vvaer zijn u Ridders staten?
Tot Asschen stof vergaen, dijn ouer-heers juvveel

Ellendich Prins om u ist ingestelt te daghen
Heyloos begindy t'stuck, *Aurora* droevigh dect
Heur gouden aengesicht, den *Phoebo* laet zijn vvagen
Besvvercken, die met rou der eynden overtrect.

Hy blaest eens, ende wijckt binnen.

De Gaerde wt, besetten t'Perck des Rechters.

Sargant
Dat hier geen drang des volcx ontvveldicht u beschot,
Noch niet inbreken laet, deur giften of genot,

Plaetst ront en zyt gereet ter vvapen dus te vijnen,
wa*n*t recht soms by veel volcx moet en sal onrecht schijne*n*
Hierom bevvaert u tot den Raet hier sy present,
Hy vveet vvat erven die de trou so onderkent:
Dat t'hoogh bevolen van ons meerder vvy betrachten

Mesister
De Signorie sult ghy dadelijck vervvachten.

Sargant
Ghy vvachters hout u daer aen desen hoeck beset
Alst d'vvijsen Raet beliefd' opt vlack na ouder vvet
Te treden, zijn vvy reet, de drangen zijn besloten.

Mesister
K'ga bootschap dragen.

sargiant.
Ny vvy zyn om af te stooten
Den Dou der Aerden, in ons oorden van gevvelt.

Wt.

De gantsche Signorie comt wt, de Richters met lichten voor wt dese setten haer op den stoel daer toe gestelt. Justitia staet int middel hoogh boven al, den Adeldom rontom.

Den eersten Richter, Rijchaert den Ouden.
GOde verstarct t'ghemoet met vvare vorderingen
En geef ons ijver tot rechts kennis aen te dringen
De loon sy vvraeck, beroept van huyden, doen vvy tsaem
Gevveldich dvvingen Goon: het vvaere in dyn naem,
t'Verdiende is bevveegt deur vvroeging des gemoets, wis,
Sergeanten brengt ons voor thart dat selfs spoet vol boets, is
Ter hoogster Vierschaer, nu van heden sy gedaeght

In.

Becommert hart, grypt moet, vvs ampts zyt onvertsaeght
Bevvaert der Vrouvven Eer, bedachtsaem met ghedulden
So ghy gestelt zyt hier tbeschulden of t'ontschulden
In s'Hemels eer voor t'al vrymoedigh tot vvaerdy,
Der goeden scherm-heers, op den boosen tyranny:
t'Wtroeyen t'ongeluck misgaen deur bystre sinnen.
En anders spiegel om tijts betering te vvinnen:
Die laes! te var verdoolt, vant heylsaem nut op Aert
Hoe't afgemaeyet vvart: Het quaetste sy ons vvaert,
So blint-vvoest ydel dol in duyvelsche gedachten.

Ghy die u hebt misgaen, t'geen vvy voor moorden achten
En ons ter handen zyt gecomen byden Raet,
Hebben te lang gedult, tot straffen over t'quaet
Is dat ghy u misdaet bedenct, en bid aen Goode
Hy nu medoogt in dees voor-handen sware nooden.
Op u bekentenis vvijsen vvy u tot pant
So daed'lick dat u straft den Rechter inde hant,
Om deurt scharp-snydigh svvaert de doot dus te be-erven.

Laselva.
L*aselua* is hier t'lest, dyn ruste door u sterven?
Gevvilliger en is ter vverelt nummer gheen
Geoffert voor mijn vrient: die heeft voor my geleen
Nu vaert vvel werelt. Comt o blyde uer my nader,
Vergelt mijn valsche Lief, k'en gun meer iemants quader
Ha! glorie rijcke dagh: So voert my dan ter plaets,
En eynt mijn droeve tyt O *Delio*! vvat staets
Rampsaligh werck. Comt, comt, helpt my aent eynt van lyden.

Delio achter aen staende, dringht door de Wachters.
tot veurde Rechters, en spreeckt.

Delio.
L*aselva* nummermeer, en vvil de tyt der tyden
Gedoogen t'ongeluck. Hier's *Delio,* u voor,
Ontschuldicht sy mijn vrient, de vvond'ren dat ick hoor
Verstommen t'hart, k'en can nau adem roeren binnen.

Laselva.
Ach! neen, k'deed u onrecht.

Delio.
Bedaert u naere sinnen
T'sal openbaeren vvelcx feyts oorsaeck dat u sloegh

Laselva.
De Duyvelsche Santin, die so beveynsd'lick loegh.

Rechter.
Laet ons t'vree*m*t schou-spel dan Heer *Delio* de claerheyt
Ghenieten.

Delio.
Rechters recht, dat sult ghy inder vvaerheyt
Tot groot vervvonder dan, nu deur verbaestheyts ry,
Vertrect een vvijl, ontstrict de banden van dees vry
Gheboren Ridder, die als spraeck-loos is vestorven.
Wie*n*s waerde ziel helaes! dees schant-vlec heeft vervvorve*n*

Laselva nummermeer aenschout de heldre Son
Die als van huyden t'licht door d'gruwel niet en con
Vertoogen: comt met my ghy *Phoenix* van mijn leven

Laselva.
Tis d'aldersnootste roep, so wiltet my vergeven.

Delio.
Mijn Vrient, so niet, laet aff.

Rechter.
O wonders vvonder ijslick,
VVel duyster schadu comt ontsluyt u Poorten vvijslick
En lost een Trou Vriendin, die svvaerlick leyt gevaen,
VVy sullen na t'Paleys met grooter vreuchde gaen
So als noyt swaerder saeck ons harte heeft beseten.

Delio.
Laurentia u deel is my te droef om vveten,
Vriens deel quam rechter ty. *Veneetianen* an,
By dient noch VVerelts voor een Vrient verlossen can.

In.
Sy tesamen trompettende in, de Rechters veur, daerna Delio ende Laselva, daerna de Signorie, de Sargeant ende knechten daer aen.

T'snel vlieghent Gherucht.

Gerucht
D'Heyloose Hoer so haest sy dese maer vernam
Dat *Delio* hier vvas, so isse als verdvveenen
Wel denckent dat de schult heur te betalen quam,
En niemant vveet tot noch waer *Cinthia* is heenen.

Die so onmenschlijck heeft gevvrocht deur valsche haet,
En heeft de vvaertste Vrou vvt vveemoed so verslaghen,
Dat tusschen doot en heur niet veel vvas, diens gelaet
Verquicte als t'jong hart heur Ridders oogen sagen.

Wie sou gelooven niet, het teycken datse sagh
Welcx ongetrouvver daet sy nummer cost vergeten
Nu comt de schelmery te seker aenden dach
Waer by soo veel ontroers onsaligh is versleten.

D'omstaenders hebben voort d'Historie wel verstaen
Laselva is ten huys van *Delio* ontfangen,
Haest wert de Bruyloft, die nu onvermoet comt aen,
En scheurt der nijden swels verwoede dichte drangen.

En scheurt de waen vermomt, verstomt t'vals glinstrent gout
Met groene frisheyt vol *Laurieren* blyde telghen
Iaerlicx, O Helden dees voornaemste dach behout,
Waer in ghy al de vreucht niet machtigh zyt te swelghen.

Hoe d'een u was een kint, en d'ander aenghelijft
De swaerste saken zijn dus wel gevallen, binnen
Italia, nu Cruyft u blonde star, en blijft
V rust, der Franschen vreed, ghy alles sult verwinnen.

Dus dan eersaem vergaer, wt lust ten goeden duyt
T'gheen Speel-wijs is bewrocht, leersaem deur Redens Conste,
Aen-neemt s'Vrients diensten, doch verlaeter *Mome* wt,
Hoe groot was d'aenvanck, die geschiet *Wt s'Levens Ionste.*

EYNDE DES SPELS.

Bemindt de Waerheyt.

Deur Ian Sievertsen Colm.

Mey-Liedt.

Op de Uoyse:
t'Weeldighe Haesgen datter streeft, &c.

*R*Eyt nu *Bataefsche* Maegden soet,
Amstelsche schoone gaerden,
Waer oyt s'harts lusten paerden,
Hollants *Heliconinnen* vroet,
Ziet u gheschoncken waerden
Maya tijdt openbaerden
Met schreum in u gunst,
Neemt de wil aen veur Cunst,
T'spieghel-boeck veur ghemelt
Tuycht van Liefdens ghewelt,
Vrienden dienst vertelt,
Delio ghy Helt,
Zijt roem der Aerden.

Cunst-locsters neemt der luste*n* stout
Vry by u lieve sinnen,
En al die Waerheyt Minnen,
Treet in't ontloken groene Wout
Deuchd'rijcke *Dianinnen*,
s'Harts waere frisheyt winnen,
Meer claerheyt deurvoelt,
En vernoecht s'hettens swoelt,
Lief aemtochtighe lust,
Tot wel waerdigher rust,
Blye Lent en kust,
T'soetste wert gheblust,
By d'Bosch Goddinnen.

Ziet ons ghecruyfde Flora uyt,
Met dees *Hamadriaden*,
Poesele *Nymphiens* baden,
T'gunt u *Tytons* morghen bruyt,
Voorbaenster *Phoebi* raden,
Lusts ijver deckt veel schaden,
Crioelt volle vreucht
Acht de tijdt als ghy meucht,
Daer noyt *Mome* by let,
Liefdes g'noeghend' beset
Aenghenaeme Wet,
Wacht u *Venus* net,
T'soet sou verladen.

t'Rijc t'geen heylsamich eeren mach
Wensch ick u *Battavieren*,
t'Hoogh van groen Lauwerieren,
Daerment *in Liefde bloeyen* sach,
Op groene Eglentieren,
t'Vlugh-Choorigh tierelieren
Stijght heen nae t'ghestart,

Loff *Maya* soo vart,
Die treckt yeder tree,
Tot wel saligher vree,
Titer midts zijn Vee,
Neurt soo rustigh mee,
Lieffd kant bestieren.

Prince.

Hier mee Princesgens niet soo wreet,
Als wel d'Italie Vrouwe,
Lost die vergheven souwe,
T'bloey-lootken u in als bereet,
Heeft Redens-lust doen bouwen,
T'best wil voor eyghen houwen,
Van twee quaden kiest // eer ghy nutter verliest
Hier meed' int gheley // van u gunst-grase Wey,
Stel ick dat de Mey // u aen *Hebes* Rey,
Als sal vertrouwen.

FINIS.
Bemindt de Waerheyt.